

EPC

Konwencja o udzielaniu patentów europejskich

(Konwencja o patencie europejskim)

URZĄD PATENTOWY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konwencja o udzielaniu patentów europejskich

(Konwencja o patencie europejskim)

Tekst jednolity przyjęty decyzją
Rady Administracyjnej
z dnia 28 czerwca 2001 r.

obowiązuje od dnia 13 grudnia 2007 r.

Opracowanie graficzne: Anna Zając

© Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 2019

Wydanie drugie

ISBN 978-83-65470-55-3

Spis treści

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE I INSTYTUCJONALNE	11
Rozdział I Postanowienia ogólne	11
Artykuł 1 Europejskie prawo dotyczące udzielania patentów	11
Artykuł 2 Patent europejski	11
Artykuł 3 Skutek terytorialny	11
Artykuł 4 Europejska Organizacja Patentowa.	11
Artykuł 4a Konferencja ministrów umawiających się państw	12
Rozdział II Europejska Organizacja Patentowa.	12
Artykuł 5 Status prawny	12
Artykuł 6 Siedziba	12
Artykuł 7 Biura Europejskiego Urzędu Patentowego	12
Artykuł 8 Przywileje i immunitety	12
Artykuł 9 Odpowiedzialność.	13
Rozdział III Europejski Urząd Patentowy	13
Artykuł 10 Kierownictwo	13
Artykuł 11 Mianowanie wyższych rangą pracowników	14
Artykuł 12 Obowiązki urzędowe	15
Artykuł 13 Spory pomiędzy Organizacją i pracownikami Europejskiego Urzędu Patentowego	15
Artykuł 14 Języki obowiązujące w Europejskim Urzędzie Patentowym, języki europejskich zgłoszeń patentowych oraz innych dokumentów	15
Artykuł 15 Działy, przed którymi toczy się postępowanie	16
Artykuł 16 Sekcja Zgłoszeń	16
Artykuł 17 Wydziały Poszukiwań	17
Artykuł 18 Wydziały Badań	17
Artykuł 19 Wydziały ds. Sprzeciwów	17
Artykuł 20 Wydział Prawny	17
Artykuł 21 Komisje Odwoławcze	18
Artykuł 22 Rozszerzona Komisja Odwoławcza.	18

Artykuł 23	Niezawistość członków Komisji	19
Artykuł 24	Wyłączenie i sprzeciw	19
Artykuł 25	Opinia techniczna	20
Rozdział IV	Rada Administracyjna	20
Artykuł 26	Członkostwo	20
Artykuł 27	Przewodnictwo	20
Artykuł 28	Kolegium	21
Artykuł 29	Posiedzenia	21
Artykuł 30	Udział obserwatorów	21
Artykuł 31	Języki obowiązujące w Radzie Administracyjnej	22
Artykuł 32	Personel, pomieszczenia i wyposażenie	22
Artykuł 33	Kompetencje Rady Administracyjnej w określonych sprawach	22
Artykuł 34	Prawo do głosowania	23
Artykuł 35	Zasady głosowania	23
Artykuł 36	Obliczanie głosów	24
Rozdział V	Przepisy finansowe	24
Artykuł 37	Gromadzenie środków budżetowych	24
Artykuł 38	Własne środki Organizacji	25
Artykuł 39	Wpłaty dokonywane przez umawiające się państwa z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich	25
Artykuł 40	Wysokość opłat i wpłat – nadzwyczajne wkłady finansowe	26
Artykuł 41	Zaliczki	27
Artykuł 42	Budżet	27
Artykuł 43	Upoważnienie do dokonywania wydatków	27
Artykuł 44	Fundusze na nieprzewidziane wydatki	27
Artykuł 45	Okres rozliczeniowy	28
Artykuł 46	Przygotowanie i zatwierdzenie budżetu	28
Artykuł 47	Budżet tymczasowy	28
Artykuł 48	Wykonanie budżetu	28
Artykuł 49	Kontrola rachunków	29
Artykuł 50	Regulamin finansowy	29
Artykuł 51	Opłaty	30

CZĘŚĆ II

PRAWO PATENTOWE MATERIALNE	31
Rozdział I Zdolność patentowa	31
Artykuł 52 Wynalazki posiadające zdolność patentową	31
Artykuł 53 Wyłączenia ze zdolności patentowej	31
Artykuł 54 Nowość	32
Artykuł 55 Nieszkodzące ujawnienia	32
Artykuł 56 Poziom wynalazczy	33
Artykuł 57 Przemysłowe stosowanie	33
Rozdział II Osoby uprawnione do występowania o patenty europejskie i do ich uzyskania – – wzmianka o twórcy	33
Artykuł 58 Uprawnienie do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego	33
Artykuł 59 Wielość zgłaszających	33
Artykuł 60 Prawo do patentu europejskiego	34
Artykuł 61 Europejskie zgłoszenie patentowe dokonane przez osoby nieuprawnione	34
Artykuł 62 Prawo twórcy do wymienienia go przed Europejskim Urzędem Patentowym	34
Rozdział III Skutki patentu europejskiego i europejskiego zgłoszenia patentowego	35
Artykuł 63 Czas trwania patentu europejskiego	35
Artykuł 64 Prawa przyznane patentem europejskim	35
Artykuł 65 Tłumaczenie patentu europejskiego	36
Artykuł 66 Równoznacność zgłoszenia europejskiego ze zgłoszeniem krajowym	36
Artykuł 67 Prawa przyznane europejskim zgłoszeniem patentowym po publikacji	36
Artykuł 68 Skutek unieważnienia lub ograniczenia patentu europejskiego	37
Artykuł 69 Zakres ochrony	37
Artykuł 70 Autentyczny tekst zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego	38

Rozdział IV	Europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności	38
Artykuł 71	Przeniesienie i powstanie praw	38
Artykuł 72	Przeniesienie	39
Artykuł 73	Licencja umowna	39
Artykuł 74	Stosowane prawo	39
CZĘŚĆ III		
EUROPEJSKIE ZGŁOSZENIE PATENTOWE		40
Rozdział I	Dokonanie i wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego	40
Artykuł 75	Dokonanie europejskiego zgłoszenia patentowego	40
Artykuł 76	Europejskie zgłoszenia wydzielone.	40
Artykuł 77	Przekazywanie europejskich zgłoszeń patentowych	41
Artykuł 78	Wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego	41
Artykuł 79	Wyznaczenie umawiających się państw	41
Artykuł 80	Data dokonania zgłoszenia	42
Artykuł 81	Wskazanie twórcy	42
Artykuł 82	Jednolitość wynalazku	42
Artykuł 83	Ujawnienie wynalazku.	42
Artykuł 84	Zastrzeżenia patentowe.	42
Artykuł 85	Skrót	42
Artykuł 86	Opłaty za utrzymywanie w mocy europejskiego zgłoszenia patentowego	42
Rozdział II	Pierwszeństwo	43
Artykuł 87	Prawo pierwszeństwa	43
Artykuł 88	Zastrzeganie pierwszeństwa	44
Artykuł 89	Skutek prawa pierwszeństwa	44
CZĘŚĆ IV		
PROCEDURA DO CHWILI UDZIELENIA PATENTU		45
Artykuł 90	Badanie zgłoszenia bezpośrednio po jego dokonaniu i badanie pod względem wymogów formalnych	45
Artykuł 91	Badanie formalne (skreślony)	45
Artykuł 92	Sporządzenie sprawozdania z poszukiwania europejskiego	45

Artykuł 93	Publikacja europejskiego zgłoszenia patentowego	46
Artykuł 94	Badanie europejskiego zgłoszenia patentowego	46
Artykuł 95	Przedłużenie terminu dla złożenia wniosku o badanie (skreślony)	46
Artykuł 96	Badanie europejskiego zgłoszenia patentowego (skreślony)	46
Artykuł 97	Odmowa lub udzielenie	47
Artykuł 98	Publikacja opisu patentu europejskiego	47

CZĘŚĆ V

PROCEDURA DOTYCZĄCA SPRZECIWU I OGRANICZENIA 48

Artykuł 99	Sprzeciw	48
Artykuł 100	Podstawy sprzeciwu	48
Artykuł 101	Rozpatrywanie sprzeciwu – Unieważnienie lub utrzymanie w mocy patentu	49
Artykuł 102	Unieważnienie lub utrzymanie w mocy patentu europejskiego (skreślony)	49
Artykuł 103	Publikacja nowego opisu patentu europejskiego	49
Artykuł 104	Koszty.	49
Artykuł 105	Przystąpienie domniemanego naruszyciela do sprawy.	50
Artykuł 105a	Wniosek o ograniczenie lub unieważnienie	50
Artykuł 105b	Ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego	50
Artykuł 105c	Publikacja zmienionego opisu patentu europejskiego	51

CZĘŚĆ VI

PROCEDURA ODWOŁAWCZA. 52

Artykuł 106	Decyzje, od których służy odwołanie	52
Artykuł 107	Osoby uprawnione do wnoszenia odwołań i występowania jako strony w postępowaniu odwoławczym	52
Artykuł 108	Termin i forma odwołania	52
Artykuł 109	Wstępne rozpoznanie odwołania	52
Artykuł 110	Rozpatrywanie odwołań	53
Artykuł 111	Decyzje dotyczące odwołań	53
Artykuł 112	Decyzja lub opinia Rozszerzonej Komisji Odwoławczej	53
Artykuł 112a	Wniosek o zbadanie decyzji przez Rozszerzoną Komisję Odwoławczą	54

CZEŚĆ VII

PRZEPISY WSPÓLNE 55

Rozdział I Wspólne przepisy proceduralne 55

Artykuł 113 Prawo stron do przedstawienia uwag i podstawy decyzji 55

Artykuł 114 Badanie prowadzone z własnej inicjatywy Europejskiego Urzędu Patentowego. 55

Artykuł 115 Uwagi osób trzecich 55

Artykuł 116 Postępowanie ustne 56

Artykuł 117 Przeprowadzenie dowodu i środki służące do tego celu 56

Artykuł 118 Jednolitość europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego 57

Artykuł 119 Doręczenia 57

Artykuł 120 Terminy 57

Artykuł 121 Dalsze rozpatrywanie europejskiego zgłoszenia patentowego 57

Artykuł 122 Przywrócenie praw 58

Artykuł 123 Zmiany 59

Artykuł 124 Informacje dotyczące stanu techniki 59

Artykuł 125 Odesłanie do zasad ogólnych 59

Artykuł 126 Ustanie zobowiązań finansowych (skreślony). 59

Rozdział II Informacje do wglądu publicznego i dla władz urzędowych 60

Artykuł 127 Europejski rejestr patentowy. 60

Artykuł 128 Wgląd do akt 60

Artykuł 129 Publikacje okresowe 60

Artykuł 130 Wymiana informacji 61

Artykuł 131 Współpraca w sprawach administracyjnych i prawnych 61

Artykuł 132 Wymiana publikacji. 62

Rozdział III Przedstawicielstwo. 62

Artykuł 133 Ogólne zasady dotyczące przedstawicielstwa 62

Artykuł 134 Przedstawicielstwo przed Europejskim Urzędem Patentowym 63

Artykuł 134a Instytut Zawodowych Przedstawicieli przed Europejskim Urzędem Patentowym 64

CZĘŚĆ VIII

WPŁYW NA PRAWO KRAJOWE. 65

Rozdział I Zamiana na krajowe zgłoszenie patentowe. 65

Artykuł 135 Wniosek o zamianę. 65

Artykuł 136 Wniesienie i przekazanie wniosku (skreślony) 65

Artykuł 137 Formalne wymogi dla dokonania zamiany. 66

Rozdział II Unieważnienie i prawa uprzednie 66

Artykuł 138 Unieważnienie patentów europejskich 66

Artykuł 139 Prawa powstałe wcześniej lub w tej samej dacie 67

Rozdział III Inne skutki 67

Artykuł 140 Krajowe wzory użytkowe i świadectwa użyteczności. 67

Artykuł 141 Opłaty za utrzymanie patentów europejskich w mocy 67

CZĘŚĆ IX

POROZUMIENIA SZCZEGÓLNE. 69

Artykuł 142 Patenty jednolite 69

Artykuł 143 Wydziały specjalne Europejskiego Urzędu Patentowego. 69

Artykuł 144 Przedstawicielstwo przed wydziałami specjalnymi 69

Artykuł 145 Nadzwyczajna Komisja Rady Administracyjnej 69

Artykuł 146 Pokrywanie wydatków na wykonywanie zadań specjalnych 70

Artykuł 147 Wpłaty z tytułu opłat za utrzymanie
w mocy patentów jednolitych 70

Artykuł 148 Europejskie zgłoszenie patentowe
jako przedmiot własności 70

Artykuł 149 Wyznaczenie łączne 70

Artykuł 149a Inne porozumienia pomiędzy umawiającymi się państwami 71

CZĘŚĆ X

ZGŁOSZENIA MIĘDZYNARODOWE NA PODSTAWIE UKŁADU

O WSPÓŁPRACY PATENTOWEJ – ZGŁOSZENIA EURO-PCT. 72

Artykuł 150 Stosowanie Układu o współpracy patentowej. 72

Artykuł 151 Europejski Urząd Patentowy jako urząd przyjmujący. 72

Artykuł 152 Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ
Poszukiwań lub Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych 72

Artykuł 153	Europejski Urząd Patentowy jako urząd wyznaczony lub urząd wybrany	73
Artykuł 154	Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań (skreślony)	73
Artykuł 155	Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych (skreślony)	74
Artykuł 156	Europejski Urząd Patentowy jako urząd wybrany (skreślony)	74
Artykuł 157	Sprawozdanie z poszukiwania międzynarodowego (skreślony)	74
Artykuł 158	Publikacja zgłoszenia międzynarodowego i jego dostarczenie do Europejskiego Urzędu Patentowego (skreślony)	74

CZĘŚĆ XI		
PRZEPISY PRZEJŚCIOWE (skreślone)		75

CZĘŚĆ XII		
POSTANOWIENIA KOŃCOWE		75

Artykuł 164	Regulamin wykonawczy i Protokoły	75
Artykuł 165	Podpisanie – Ratyfikacja	75
Artykuł 166	Przystąpienie	75
Artykuł 167	Zastrzeżenia (skreślony)	76
Artykuł 168	Terytorialny zakres stosowania	76
Artykuł 169	Wejście w życie.	76
Artykuł 170	Wkład początkowy	77
Artykuł 171	Okres obowiązywania Konwencji	77
Artykuł 172	Rewizja	77
Artykuł 173	Spory pomiędzy umawiającymi się państwami	78
Artykuł 174	Wypowiedzenie.	78
Artykuł 175	Zachowanie nabytych praw	78
Artykuł 176	Uprawnienia i zobowiązania finansowe byłego umawiającego się państwa	79
Artykuł 177	Języki Konwencji	79
Artykuł 178	Przekazanie i powiadomienia	79

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE I INSTYTUCJONALNE

Rozdział I

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Europejskie prawo dotyczące udzielania patentów

Niniejsza Konwencja ustanawia wspólny dla umawiających się państw system prawa dotyczący udzielania patentów na wynalazki.

Artykuł 2

Patent europejski

1. Patenty udzielone na mocy niniejszej Konwencji noszą nazwę patentów europejskich.
2. Patent europejski posiada w każdym umawiającym się państwie, dla którego został udzielony, ten sam skutek i podlega tym samym warunkom co patent krajowy udzielony przez to państwo, chyba że niniejsza Konwencja stanowi inaczej.

Artykuł 3

Skutek terytorialny

Można wnosić o udzielenie patentu europejskiego dla jednego lub kilku umawiających się państw.

Artykuł 4

Europejska Organizacja Patentowa

1. Niniejsza Konwencja ustanawia Europejską Organizację Patentową, zwaną dalej Organizacją. Posiada ona autonomię administracyjną i finansową.
2. Organami Organizacji są:
 - a) Europejski Urząd Patentowy;
 - b) Rada Administracyjna.
3. Zadaniem Organizacji jest udzielanie patentów europejskich. Zadanie to realizuje Europejski Urząd Patentowy nadzorowany przez Radę Administracyjną.

Artykuł 4a

Konferencja ministrów umawiających się państw

Konferencja ministrów umawiających się państw, którzy odpowiadają za sprawy dotyczące patentów zbiera się co najmniej raz na pięć lat w celu przedyskutowania spraw dotyczących Organizacji oraz europejskiego systemu patentowego.

Rozdział II

Europejska Organizacja Patentowa

Artykuł 5

Status prawny

1. Organizacja posiada osobowość prawną.
2. W każdym umawiającym się państwie Organizacja korzysta ze zdolności prawnej w najszerszym zakresie, przyznawanym osobom prawnym zgodnie z prawem krajowym tego państwa; może w szczególności nabywać lub zbywać majątek ruchomy i nieruchomy oraz może być stroną w procesie sądowym.
3. Organizację reprezentuje prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.

Artykuł 6

Siedziba

1. Organizacja ma siedzibę w Monachium.
2. Europejski Urząd Patentowy znajduje się w Monachium. Posiada oddział w Hadze.

Artykuł 7

Biura Europejskiego Urzędu Patentowego

W celu zapewnienia informacji i łączności można w razie potrzeby powołać, na mocy decyzji Rady Administracyjnej, biura Europejskiego Urzędu Patentowego w umawiających się państwach oraz przy organizacjach międzyrządowych z dziedziny własności przemysłowej, pod warunkiem uzyskania zgody zainteresowanego umawiającego się państwa lub danej organizacji.

Artykuł 8

Przywileje i immunitety

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów, stanowiący załącznik do niniejszej Konwencji określa warunki, na jakich Organizacja, członkowie Rady Administracyjnej, pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego oraz inne osoby wymienione

w niniejszym Protokóle jako biorące udział w pracach Organizacji, korzystają na terytorium każdego umawiającego się państwa z przywilejów i immunitetów niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków służbowych.

Artykuł 9

Odpowiedzialność

1. Zobowiązanie umowne Organizacji podlega prawu mającemu zastosowanie do danej umowy.
2. Zobowiązanie pozaumowne Organizacji wynikające ze szkody spowodowanej przez nią lub przez pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego podczas wykonywania obowiązków służbowych, podlega przepisom prawa Republiki Federalnej Niemiec. Jeżeli szkoda spowodowana została przez oddział w Hadze lub przez biuro albo pracowników tam zatrudnionych, stosuje się przepisy prawa umawiającego się państwa, w którym znajduje się ten oddział lub biuro.
3. Odpowiedzialność osobistą pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego wobec Organizacji określa Regulamin pracowniczy lub warunki zatrudnienia.
4. Sądami właściwymi do rozstrzygania sporów wynikających z postanowień ust. 1 i 2 są:
 - a) dla sporów na podstawie ust. 1, sądy Republiki Federalnej Niemiec, o ile zawarta między stronami umowa nie wyznacza sądu innego państwa;
 - b) dla sporów na podstawie ustępu 2, sądy Republiki Federalnej Niemiec albo państwa, w którym znajduje się oddział lub biuro.

Rozdział III

Europejski Urząd Patentowy

Artykuł 10

Kierownictwo

1. Europejskim Urzędem Patentowym kieruje prezes, który odpowiada za swoją działalność przed Radą Administracyjną.
2. W tym celu prezes pełni w szczególności następujące funkcje i posiada następujące uprawnienia:
 - a) podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia funkcjonowania Europejskiego Urzędu Patentowego, włącznie z zatwierdzaniem wewnętrznych instrukcji administracyjnych oraz informacji do powszechnej wiadomości;

- b) określa, o ile Konwencja nie stanowi inaczej, które zadania mają być realizowane w Europejskim Urzędzie Patentowym w Monachium, a które w jego oddziale w Hadze;
 - c) może przedłożyć Radzie Administracyjnej projekt zmiany niniejszej Konwencji oraz projekt przepisów o charakterze ogólnym lub projekt decyzji, które wchodzą w zakres kompetencji Rady Administracyjnej;
 - d) przygotowuje i realizuje budżet oraz budżet zmieniający lub dodatkowy;
 - e) każdego roku przedkłada Radzie Administracyjnej sprawozdanie z zarządu;
 - f) sprawuje władzę zwierzchnią nad personelem;
 - g) z zastrzeżeniem postanowień art. 11, mianuje i awansuje pracowników;
 - h) sprawuje władzę dyscyplinarną nad pracownikami z wyjątkiem pracowników, o których mowa w art. 11 oraz może występować do Rady Administracyjnej z wnioskiem o postępowanie dyscyplinarne w stosunku do pracowników, o których mowa w art. 11 ust. 2 i 3;
 - i) może przekazywać swoje obowiązki i uprawnienia.
3. Prezes wspomagany jest przez kilku wiceprezesów. Jeśli prezes jest nieobecny lub niezdolny do pełnienia obowiązków, zastępuje go jeden z wiceprezesów zgodnie z procedurą ustaloną przez Radę Administracyjną.

Artykuł 11

Mianowanie wyższych rangą pracowników

1. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego powoływany jest przez Radę Administracyjną.
2. Wiceprezesa powoływani są przez Radę Administracyjną po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.
3. Członkowie Komisji Odwoławczych i Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, włącznie z przewodniczącymi, powoływani są przez Radę Administracyjną na wniosek Prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego. Mogą oni być ponownie powołani przez Radę Administracyjną po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego.
4. Rada Administracyjna sprawuje władzę dyscyplinarną w stosunku do pracowników, o których mowa w ust. 1-3.
5. Rada Administracyjna, po zasięgnięciu opinii prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, może również powołać na członków Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, członków sądów krajowych lub organów quasi sądowych umawiających się państw, posiadających kwalifikacje prawnicze, którzy mogą kontynuować swoje czynności sędziowskie na szczeblu krajowym.

Członków tych powołuje się na okres trzech lat z możliwością ponownego powołania.

Artykuł 12 **Obowiązki urzędowe**

Pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego, nawet po rozwiązaniu umowy o pracę, zobowiązani są zarówno do nie ujawniania, jak i do nie wykorzystywania informacji, które ze względu na swój charakter stanowią tajemnicę zawodową.

Artykuł 13 **Spyry pomiędzy Organizacją i pracownikami** **Europejskiego Urzędu Patentowego**

1. Pracownicy oraz byli pracownicy Europejskiego Urzędu Patentowego lub ich następcy prawni mogą, w przypadku sporów z Europejską Organizacją Patentową, zwracać się do Trybunału Administracyjnego Międzynarodowej Organizacji Pracy stosownie do Statutu Trybunału oraz w granicach i z zastrzeżeniem warunków ustalonych w Regulaminie pracowniczym dla pracowników stałych lub Regulaminie systemu emerytalnego albo wynikających z warunków zatrudnienia innych pracowników.
2. Odwołanie jest dopuszczalne tylko wtedy, jeśli zainteresowany wykorzystał wszystkie inne środki odwoławcze dostępne na podstawie Regulaminu pracowniczego, Regulaminu systemu emerytalnego albo warunków zatrudnienia.

Artykuł 14 **Języki obowiązujące w Europejskim Urzędzie Patentowym,** **języki europejskich zgłoszeń patentowych oraz innych dokumentów**

1. Językami urzędowymi obowiązującymi w Europejskim Urzędzie Patentowym są: angielski, francuski i niemiecki.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe dokonywane jest w jednym z języków urzędowych lub, jeśli zostało dokonane w innym języku, jest ono tłumaczone na jeden z języków urzędowych zgodnie z Regulaminem wykonawczym. Tłumaczenie to można uzgadniać z tekstem dokonanego zgłoszenia w trakcie całego postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym. Jeśli wymagane tłumaczenie nie zostanie złożone w terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.
3. Język urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego, w którym dokonano europejskiego zgłoszenia patentowego lub, na który zgłoszenie to zostało przetłumaczone, jest językiem stosowanym we wszystkich postępowaniach przed Europejskim Urzędem Patentowym, o ile Regulamin wykonawczy nie stanowi inaczej.
4. Osoby fizyczne lub prawne posiadające miejsce zamieszkania albo główną siedzibę firmy w umawiającym się państwie, którego językiem urzędowym jest język

- inny niż angielski, francuski lub niemiecki, oraz obywatele tego państwa zamieszkujący za granicą, mogą składać dokumenty, które należy złożyć w określonym terminie, w języku urzędowym tego państwa. Niemniej jednak, składają oni tłumaczenie na jeden z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego zgodnie z Regulaminem wykonawczym.
- Jeśli jakkolwiek dokument, niebędący częścią składową europejskiego zgłoszenia patentowego, zostanie złożony w innym języku niż przewidziany lub, jeśli wymagane tłumaczenie zostanie złożone po terminie, dokument uważa się za niezłożony.
5. Europejskie zgłoszenia patentowe publikuje się w języku postępowania.
 6. Opisy patentów europejskich publikuje się w języku postępowania i zawierają one tłumaczenie zastrzeżeń na dwa pozostałe języki urzędowe Europejskiego Urzędu Patentowego.
 7. W trzech językach urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego publikuje się:
 - a) Europejski Biuletyn Patentowy;
 - b) Dziennik Urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego.
 8. Wpisy do Rejestru patentów europejskich dokonywane są w trzech językach urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego. W przypadku wątpliwości, wiarygodny jest wpis w języku postępowania.

Artykuł 15

Działy, przed którymi toczy się postępowanie

Do prowadzenia postępowań ustanowionych niniejszą Konwencją, w Europejskim Urzędzie Patentowym utworzone zostają:

- a) Sekcja Zgłoszeń;
- b) Wydziały Poszukiwań;
- c) Wydziały Badań;
- d) Wydziały ds. Sprzeciwów;
- e) Wydział Prawny;
- f) Komisje Odwoławcze;
- g) Rozszerzona Komisja Odwoławcza.

Artykuł 16

Sekcja Zgłoszeń

Sekcja Zgłoszeń odpowiada za prowadzenie badania bezpośrednio po dokonaniu zgłoszenia oraz za badanie pod względem formalnym europejskich zgłoszeń patentowych.

Artykuł 17

Wydziały Poszukiwań

Wydziały Poszukiwań odpowiadają za sporządzanie sprawozdań z poszukiwania europejskiego.

Artykuł 18

Wydziały Badań

1. Wydziały Badań odpowiadają za prowadzenie badania europejskich zgłoszeń patentowych.
2. Wydział Badań składa się z trzech ekspertów o specjalności technicznej. Niemniej jednak, zgodnie z ogólną zasadą, do chwili podjęcia ostatecznej decyzji, prowadzenie badania powierza się jednemu członkowi tego Wydziału. Postępowanie ustne prowadzone jest przed samym Wydziałem Badań. Jeśli Wydział Badań uważa, że wymaga tego charakter decyzji, rozszerza swój skład o dodatkowego eksperta o kwalifikacjach prawniczych. W przypadku równości głosów decydujący głos ma przewodniczący Wydziału Badań.

Artykuł 19

Wydziały ds. Sprzeciwów

1. Wydział ds. Sprzeciwów odpowiada za rozpatrywanie sprzeciwów wobec patentu europejskiego.
2. Wydział ds. Sprzeciwów składa się z trzech ekspertów o specjalności technicznej, z których co najmniej dwóch nie brało udziału w postępowaniu o udzielenie patentu, którego dotyczy sprzeciw. Ekspert, który brał udział w postępowaniu o udzielenie tego patentu europejskiego nie może być przewodniczącym. Przed podjęciem ostatecznej decyzji w sprawie sprzeciwu, Wydział ds. Sprzeciwów może powierzyć rozpatrzenie sprzeciwu jednemu ze swoich członków. Postępowanie ustne prowadzone jest przed samym Wydziałem ds. Sprzeciwów. Jeśli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że wymaga tego charakter decyzji, rozszerza swój skład o dodatkowego eksperta o kwalifikacjach prawniczych, który nie brał udziału w postępowaniu o udzielenie tego patentu. W przypadku równości głosów decydujący głos ma przewodniczący Wydziału.

Artykuł 20

Wydział Prawny

1. Wydział Prawny odpowiada za decyzje dotyczące wpisów w Rejestrze patentów europejskich oraz dotyczące wpisu na listę zawodowych przedstawicieli i skreślenia z tej listy.

2. Decyzje Wydziału Prawnego podejmowane są przez jednego członka Wydziału, posiadającego kwalifikacje prawnicze.

Artykuł 21

Komisje Odwoławcze

1. Komisje Odwoławcze odpowiadają za rozpatrywanie odwołań od decyzji Sekcji Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów oraz Wydziału Prawnego.
2. Odwołania od decyzji Sekcji Zgłoszeń lub Wydziału Prawnego rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie trzech członków posiadających kwalifikacje prawnicze.
3. Odwołania od decyzji Wydziału Badań rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie:
 - a) dwóch członków posiadających kwalifikacje techniczne i jednego członka posiadającego kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja dotyczy odrzucenia europejskiego zgłoszenia patentowego albo odmowy udzielenia patentu europejskiego, ograniczenia lub unieważnienia patentu europejskiego i została podjęta przez Wydział Badań w składzie mniejszym niż czterech członków;
 - b) trzech członków posiadających kwalifikacje techniczne i dwóch członków posiadających kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział Badań w składzie czterech członków, albo jeżeli Komisja Odwoławcza uważa, że wymaga tego charakter odwołania;
 - c) trzech członków posiadających kwalifikacje prawnicze we wszystkich pozostałych przypadkach.
4. Odwołania od decyzji Wydziału ds. Sprzeciwów rozpatruje Komisja Odwoławcza w składzie:
 - a) dwóch członków posiadających kwalifikacje techniczne i jednego członka posiadającego kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział ds. Sprzeciwów w składzie trzech członków;
 - b) trzech członków posiadających kwalifikacje techniczne i dwóch członków posiadających kwalifikacje prawnicze, jeżeli decyzja została podjęta przez Wydział ds. Sprzeciwów w składzie czterech członków albo jeżeli Komisja Odwoławcza uważa, że wymaga tego charakter odwołania.

Artykuł 22

Rozszerzona Komisja Odwoławcza

1. Rozszerzona Komisja Odwoławcza odpowiada za:
 - a) rozstrzyganie kwestii prawnych skierowanych do niej przez Komisje Odwoławcze na podstawie art. 112;

- b) wydawanie opinii w kwestiach prawnych skierowanych do niej przez prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego na podstawie art. 112;
 - c) rozstrzyganie wniosków o poddanie rewizji decyzji Komisji Odwoławczych na podstawie art. 112 a.
2. W postępowaniach, o których mowa w ust. 1 pkt. a i b, Rozszerzona Komisja Odwoławcza rozstrzyga w składzie pięciu członków posiadających kwalifikacje prawnicze i dwóch członków posiadających kwalifikacje techniczne. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 1 pkt. c, Rozszerzona Komisja Odwoławcza rozstrzyga w składzie trzech lub pięciu członków zgodnie z ustaleniami w Regulaminie wykonawczym. We wszystkich postępowaniach przewodniczącym jest członek posiadający kwalifikacje prawnicze.

Artykuł 23

Niezawistość członków Komisji

1. Członków Rozszerzonej Komisji Odwoławczej oraz Komisji Odwoławczych powołuje się na okres pięciu lat i w ciągu tego okresu nie mogą zostać odwołani ze swojego stanowiska, chyba, że istnieją poważne powody takiego odwołania i jeśli Rada Administracyjna na wniosek Rozszerzonej Komisji Odwoławczej podejmie decyzję o takiej treści. Niezależnie od postanowień pierwszego zdania, kadencja członków Komisji kończy się, jeśli złożą oni rezygnację albo przejdą na emeryturę zgodnie z Regulaminem pracowniczym dla stałych pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego.
2. Członkowie Komisji nie mogą być członkami Sekcji Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów lub Wydziału Prawnego.
3. Członkowie Komisji w swoich decyzjach nie są związani żadnymi wytycznymi i przestrzegają jedynie przepisów niniejszej Konwencji.
4. Zasady proceduralne Komisji Odwoławczych i Rozszerzonej Komisji Odwoławczej zostają przyjęte zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego. Podlegają zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną.

Artykuł 24

Wyłączenie i sprzeciw

1. Członkowie Komisji Odwoławczych lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej nie mogą brać udziału w postępowaniu w sprawie, w której mają jakikolwiek interes osobisty lub, jeśli poprzednio występowali w charakterze przedstawicieli jednej ze stron albo, jeśli brali udział w podejmowaniu decyzji będącej przedmiotem odwołania.
2. Jeśli z któregośkolwiek powodu wymienionego w ust. 1, bądź z innej przyczyny, członek Komisji Odwoławczej lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej uważa,

- że nie powinien brać udziału w postępowaniu odwoławczym, informuje o tym Komisję.
3. Każda ze stron może, z przyczyn wymienionych w ust. 1, bądź w przypadku podejrzenia o stronniczość, wnieść o wyłączenie członków Komisji Odwoławczej lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej. Wniosek o wyłączenie nie jest dopuszczalny, jeśli strona, będąc świadoma istnienia powodów do wyłączenia, podjęła środki procesowe. Narodowość członków nie może stanowić podstawy wniosku o wyłączenie.
 4. Komisje Odwoławcze i Rozszerzona Komisja Odwoławcza podejmują decyzję co do czynności, która ma być podjęta w sprawach określonych w ust. 2 i 3 bez udziału członka, którego dotyczy wyłączenie. W celu podjęcia takiej decyzji, członka, co do którego wniesiono wniosek o wyłączenie, zastępuje jego zastępca.

Artykuł 25

Opinia techniczna

Europejski Urząd Patentowy zobowiązany jest, na wniosek właściwego sądu krajowego rozpatrującego sprawę o naruszenie lub unieważnienie, wydać, za odpowiednią opłatą, opinię techniczną dotyczącą patentu europejskiego będącego przedmiotem sprawy sądowej. Za wydawanie takich opinii odpowiada Wydział Badań.

Rozdział IV

Rada Administracyjna

Artykuł 26

Członkostwo

1. Rada Administracyjna składa się z przedstawicieli umawiających się państw i ich zastępców. Każde umawiające się państwo ma prawo do wyznaczenia do Rady Administracyjnej jednego przedstawiciela i jednego jego zastępcy.
2. Członkowie Rady Administracyjnej mogą być wspomagani przez doradców lub ekspertów, z zastrzeżeniem postanowień zawartych w przepisach proceduralnych tej Rady.

Artykuł 27

Przewodnictwo

1. Rada Administracyjna wybiera przewodniczącego i wiceprzewodniczącego spośród przedstawicieli umawiających się państw i ich zastępców. W przypadku, gdy przewodniczący nie może wykonywać swoich funkcji, zastępuje go z urzędu wiceprzewodniczący.

2. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego trwa trzy lata. Kadencja może zostać przedłużona.

Artykuł 28

Kolegium

1. Jeżeli jest co najmniej osiem umawiających się państw, Rada Administracyjna może utworzyć Kolegium złożone z pięciu jej członków.
2. Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady Administracyjnej są z urzędu członkami Kolegium; pozostali trzej członkowie wybierani są przez Radę Administracyjną.
3. Kadencja członków wybranych przez Radę Administracyjną wynosi trzy lata. Kadencja ta nie może zostać przedłużona.
4. Kolegium wykonuje obowiązki powierzone mu przez Radę Administracyjną zgodnie z przepisami proceduralnymi Rady.

Artykuł 29

Posiedzenia

1. Posiedzenia Rady Administracyjnej zwołuje przewodniczący.
2. W obradach Rady Administracyjnej bierze udział prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.
3. Raz do roku odbywa się posiedzenie zwyczajne Rady Administracyjnej. Dodatkowo Rada Administracyjna zbiera się z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jednej trzeciej umawiających się państw.
4. Obrady Rady Administracyjnej przebiegają w oparciu o porządek dnia i odbywają się zgodnie z jej przepisami proceduralnymi.
5. Wstępny porządek obrad obejmuje każdą kwestię, o której włączenie wnioskowało którekolwiek z umawiających się państw zgodnie z przepisami proceduralnymi.

Artykuł 30

Udział obserwatorów

1. Światowa Organizacja Własności Intelektualnej reprezentowana jest na posiedzeniach Rady Administracyjnej zgodnie z postanowieniami porozumienia zawartego pomiędzy Organizacją i Światową Organizacją Własności Intelektualnej.
2. Każda inna organizacja międzynarodowa, której powierzono prowadzenie procedur międzynarodowych w dziedzinie patentowej, z którą Organizacja zawarła porozumienie, reprezentowana jest na posiedzeniach Rady Administracyjnej zgodnie z postanowieniami zawartymi w takim porozumieniu.

3. Wszelkie inne organizacje międzyrządowe i międzynarodowe organizacje pozarządowe, prowadzące działalność leżącą w zainteresowaniach Organizacji, mogą zostać zaproszone przez Radę Administracyjną do wzięcia udziału w jej posiedzeniach w trakcie dyskusji nad sprawami będącymi przedmiotem wspólnych zainteresowań.

Artykuł 31

Języki obowiązujące w Radzie Administracyjnej

1. Obrady Rady Administracyjnej prowadzone są w językach angielskim, francuskim i niemieckim.
2. Dokumenty przedkładane Radzie Administracyjnej i protokoły z jej obrad sporządzane są w trzech językach wymienionych w ust. 1.

Artykuł 32

Personel, pomieszczenia i wyposażenie

Europejski Urząd Patentowy przekazuje do dyspozycji Rady Administracyjnej oraz każdego utworzonego przez nią komitetu, personel, pomieszczenia i wyposażenie, które mogą być im niezbędne do wypełniania obowiązków.

Artykuł 33

Kompetencje Rady Administracyjnej w określonych sprawach

1. Rada Administracyjna uprawniona jest do zmiany następujących postanowień:
 - a) terminów ustalonych w niniejszej Konwencji;
 - b) Części II-VIII oraz X niniejszej Konwencji w celu dostosowania ich do umowy międzynarodowej dotyczącej patentów albo aktów prawnych Wspólnoty Europejskiej dotyczących patentów;
 - c) Regulaminu wykonawczego.
2. Rada Administracyjna uprawniona jest, stosownie do niniejszej Konwencji, do zatwierdzania lub zmiany następujących postanowień:
 - a) Regulaminu finansowego;
 - b) Regulaminu pracowniczego dla pracowników stałych oraz warunków zatrudnienia pozostałych pracowników Europejskiego Urzędu Patentowego, siatki płac dla pracowników stałych i pozostałych pracowników, a także charakteru dodatkowych świadczeń i zasad ich przydzielania;
 - c) Regulaminu systemu emerytalnego oraz stosownych podwyżek istniejących emerytur odpowiednio do wzrostu wynagrodzeń;

- d) Zasad dotyczących opłat;
 - e) Przepisów proceduralnych Rady.
3. Niezależnie od postanowień art. 18 ust. 2, Rada Administracyjna, właściwa jest do podjęcia, na podstawie doświadczenia, decyzji, że przy pewnych rodzajach spraw Wydziały Badań składają się jedynie z jednego eksperta posiadającego kwalifikacje techniczne. Decyzja taka może zostać uchylona.
 4. Rada Administracyjna uprawniona jest do upoważnienia prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego do prowadzenia negocjacji oraz, za jej zgodą, do zawierania porozumień w imieniu Europejskiej Organizacji Patentowej z państwami, organizacjami międzyrządowymi i ośrodkami dokumentacji utworzonymi na mocy porozumień z tymi organizacjami.
 5. Rada Administracyjna nie może podejmować, na mocy ust. 1 pkt. b, decyzji dotyczących:
 - umów międzynarodowych, zanim te umowy nie wejdą w życie;
 - aktów prawnych Wspólnoty Europejskiej, zanim nie wejdą one w życie albo, jeśli taki akt prawny przewiduje okres do jego wprowadzenia, zanim nie upływie ten okres.

Artykuł 34

Prawo do głosowania

1. Prawo do głosowania w Radzie Administracyjnej zastrzeżone jest dla umawiających się państw.
2. Z zastrzeżeniem stosowania postanowień art. 36, każde umawiające się państwo posiada jeden głos.

Artykuł 35

Zasady głosowania

1. Rada Administracyjna podejmuje decyzje, z wyjątkiem tych, o których mowa w ust. 2 i 3, zwykłą większością głosów umawiających się państw reprezentowanych i głosujących.
2. Większość trzech czwartych głosów umawiających się państw reprezentowanych i głosujących wymagana jest do podejmowania tych decyzji, do podjęcia których Rada Administracyjna została upoważniona na podstawie art. 7, art. 11 ust. 1, art. 33 ust. 1 pkt. a i c oraz ust. 2 do 4, art. 39 ust. 1, art. 40 ust. 2 i 4, art. 46, art. 134a, art. 149a ust. 2, art. 152, art. 153 ust. 7, art. 166 i art. 172.
3. Jednomyślność umawiających się państw głosujących wymagana jest do podejmowania tych decyzji, do podjęcia których Rada Administracyjna została upoważniona na podstawie art. 33 ust. 1 pkt. b. Rada Administracyjna

podejmuje takie decyzje jedynie wówczas, gdy reprezentowane są wszystkie umawiające państwa. Decyzja podjęta na podstawie art. 33 ust. 1 pkt. b nie wchodzi w życie, jeśli jakieś umawiające się państwo oświadczy, w ciągu dwunastu miesięcy od daty decyzji, że nie chce być związane taką decyzją.

4. Wstrzymanie się od głosu nie uważa się za oddanie głosu.

Artykuł 36

Obliczanie głosów

1. Dla przyjęcia lub zmiany zasad dotyczących opłat oraz jeśli wkład finansowy wnoszony przez umawiające się państwa miałby przez to ulec zwiększeniu, dla przyjęcia budżetu Organizacji i budżetu zmieniającego lub uzupełniającego, każde umawiające się państwo może domagać się, po pierwszym głosowaniu, w którym każde umawiające się państwo dysponuje jednym głosem i niezależnie od wyniku tego głosowania, niezwłocznego przeprowadzenia drugiego głosowania, w którym głosy przydzielone będą państwom zgodnie z ust. 2. Decyzja zostanie podjęta na podstawie wyniku tego drugiego głosowania.
2. Ilość głosów, jaką dysponuje każde umawiające się państwo w drugim głosowaniu oblicza się następująco:
 - a) procent uzyskany dla każdego umawiającego się państwa z uwzględnieniem podziału stosowanego dla nadzwyczajnych wkładów finansowych zgodnie z art. 40 ust. 3 i 4 mnoży się przez ilość umawiających się państw i dzieli przez pięć;
 - b) uzyskaną w ten sposób liczbę głosów zaokrągla się w górę do następnej pełnej liczby;
 - c) do tej liczby dodaje się pięć dodatkowych głosów;
 - d) niemniej jednak, żadne umawiające się państwo nie może posiadać więcej niż trzydzieści głosów.

Rozdział V

Przepisy finansowe

Artykuł 37

Gromadzenie środków budżetowych

Budżet Organizacji finansowany jest:

- a) z własnych środków Organizacji;
- b) z wpłat dokonywanych przez umawiające się państwa z tytułu pobieranych w tych państwach opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich;

- c) gdy jest to niezbędne, z nadzwyczajnych wkładów finansowych wnoszonych przez umawiające się państwa;
- d) w odpowiednich przypadkach, z dochodów, o których mowa w art. 146;
- e) gdy jest to właściwe, i tylko w przypadku aktywów materialnych, z pożyczek od osób trzecich, zabezpieczonych na gruncie lub budynkach;
- f) gdy jest to właściwe, z funduszy od osób trzecich na określone projekty.

Artykuł 38

Własne środki Organizacji

Na własne środki Organizacji składają się:

- a) wszystkie dochody z opłat i innych źródeł, jak również rezerwy finansowe Organizacji;
- b) środki finansowe z Emerytalnego funduszu rezerwowego, które traktuje się jako specjalnej kategorii aktywa Organizacji, przeznaczone na wspieranie systemu emerytalnego Organizacji poprzez zapewnienie odpowiednich rezerw.

Artykuł 39

Wpłaty dokonywane przez umawiające się państwa z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich

1. Każde umawiające się państwo wpłaca do Organizacji, z tytułu każdej opłaty otrzymanej w tym państwie za utrzymanie w mocy patentu europejskiego, kwotę równą procentowi tej opłaty, który ustala Rada Administracyjna; nie przekracza on 75% i jest jednakowy dla wszystkich umawiających się państw. Jednakże, jeśli procent ten odpowiada kwocie mniejszej niż jednolita kwota minimalna ustalona przez Radę Administracyjną, umawiające się państwo wpłaca do Organizacji tę minimalną kwotę.
2. Każde umawiające się państwo przekazuje do Organizacji takie informacje, jakie Rada Administracyjna uważa za niezbędne do określenia wysokości należnych od niego wpłat.
3. Terminy wymagalności tych wpłat ustala Rada Administracyjna.
4. Jeśli wpłata nie zostanie przekazana w całości w wymagalnym terminie, wówczas umawiające się państwo płaci odsetki od pozostałej niezapłaconej kwoty.

Artykuł 40**Wysokość opłat i wpłat – nadzwyczajne wkłady finansowe**

1. Wysokość opłat, o których mowa w art. 38 oraz procent, o którym mowa w art. 39 ustala się na takiej wysokości, aby zapewnić, że wpływy z tego tytułu będą wystarczające do zrównoważenia budżetu Organizacji.
2. Jednakże, jeśli Organizacja nie może osiągnąć równowagi budżetowej zgodnie z warunkami ustalonymi w ust. 1, umawiające się państwa przekazują do Organizacji nadzwyczajne wkłady finansowe, których wysokość na dany okres rozliczeniowy określa Rada Administracyjna.
3. Nadzwyczajne wkłady finansowe ustala się w stosunku do każdego umawiającego się państwa na podstawie liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w ostatnim roku, oprócz roku poprzedzającego ten, w którym niniejsza Konwencja weszła w życie i oblicza w następujący sposób:
 - a) w połowie proporcjonalnie do liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w danym umawiającym się państwie,
 - b) w połowie proporcjonalnie do drugiej z kolei największej liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w pozostałych umawiających się państwach przez osoby fizyczne lub prawne posiadające miejsce zamieszkania lub główną siedzibę firmy w danym umawiającym się państwie.Jednakże kwoty, które mają wnieść państwa, w których liczba dokonanych zgłoszeń patentowych przekracza 25 000, traktuje się jako całość i ustala się nowy podział proporcjonalnie do całkowitej liczby zgłoszeń patentowych dokonanych w tych państwach.
4. Jeżeli w odniesieniu do któregośkolwiek umawiającego się państwa nie można ustalić stawki tej kwoty zgodnie z ust. 3, Rada Administracyjna, za zgodą tego państwa, podejmuje decyzje o jej wymiarze.
5. Art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do nadzwyczajnych wkładów finansowych.
6. Nadzwyczajne wkłady finansowe zwracane są wraz z odsetkami, których stopa procentowa jest jednakowa dla wszystkich umawiających się państw. Zwroty dokonywane są w miarę możliwości zabezpieczenia na ten cel środków w budżecie; kwota zabezpieczona w ten sposób dzielona jest między umawiające się państwa zgodnie z podziałem, o którym mowa w ust. 3 i 4 powyżej.
7. Nadzwyczajne wkłady finansowe, przekazane w jakimkolwiek okresie rozliczeniowym zwracane są w całości przed dokonaniem zwrotu jakichkolwiek takich wkładów lub ich części przekazanych w kolejnym okresie rozliczeniowym.

Artykuł 41

Zaliczki

1. Na wniosek prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, umawiające się państwa wpłacają do Organizacji zaliczki na poczet wpłat i wkładów w granicach kwoty ustalonej przez Radę Administracyjną. Wysokość tych zaliczek ustala się proporcjonalnie do kwot wymagalnych od umawiających się państw w danym okresie rozliczeniowym.
2. Art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio do zaliczek.

Artykuł 42

Budżet

1. Organizacja posiada zrównoważony budżet. Budżet sporządza się zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami księgowości, ustalonymi w Regulaminie finansowym. W miarę potrzeby opracowuje się budżet zmieniający lub dodatkowy.
2. Budżet sporządza się w jednostce obrachunkowej ustalonej w Regulaminie finansowym.

Artykuł 43

Upoważnienie do dokonywania wydatków

1. Upoważnienie do dokonywania wydatków wpisanych do budżetu ważne jest w ciągu jednego okresu rozliczeniowego, o ile postanowienia zawarte w Regulaminie finansowym nie stanowią inaczej.
2. Zgodnie z postanowieniami Regulaminu finansowego, wszystkie fundusze, poza wydatkami na personel, które nie zostały wydatkowane do końca okresu rozliczeniowego, mogą zostać przeniesione, ale jedynie do końca następnego okresu rozliczeniowego.
3. Fundusze rozplanowane są według różnych tytułów w zależności od rodzaju i celu wydatku i w miarę potrzeby dalej podzielone zgodnie z Regulaminem finansowym.

Artykuł 44

Fundusze na nieprzewidziane wydatki

1. Budżet Organizacji może zawierać fundusze na nieprzewidziane wydatki.
2. Wykorzystanie tych funduszy przez Organizację podlega uprzedniemu zażwtdwierzeniu przez Radę Administracyjną.

Artykuł 45**Okres rozliczeniowy**

Okres rozliczeniowy rozpoczyna się z dniem 1 stycznia i kończy z dniem 31 grudnia.

Artykuł 46**Przygotowanie i zatwierdzenie budżetu**

1. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego przedkłada projekt budżetu Radzie Administracyjnej nie później niż w dacie określonej w Regulaminie finansowym.
2. Budżet oraz budżet zmieniający lub budżet dodatkowy zatwierdza Rada Administracyjna.

Artykuł 47**Budżet tymczasowy**

1. Jeśli na początku okresu rozliczeniowego budżet nie został zatwierdzony przez Radę Administracyjną, wydatki mogą być realizowane na podstawie rozliczeń miesięcznych w ramach tytułu lub innego działu budżetowego, zgodnie z postanowieniami Regulaminu finansowego, w wysokości do jednej dwunastej funduszy budżetowych z poprzedniego okresu rozliczeniowego, pod warunkiem, że fundusze w ten sposób udostępnione prezesowi Europejskiego Urzędu Patentowego nie przekraczają jednej dwunastej funduszy przewidzianych w projekcie budżetu.
2. Rada Administracyjna może, pod warunkiem przestrzegania innych postanowień ustalonych w ust. 1, upoważnić do dokonywania wydatków przekraczających jedną dwunastą funduszy.
3. Wpłaty, o których mowa w art. 37 pkt. b), wnosi się na zasadach tymczasowych zgodnie z warunkami określonymi w art. 39, za rok poprzedzający rok, którego dotyczy projekt budżetu.
4. Umawiające się państwa wnoszą, co miesiąc, na zasadach tymczasowych i zgodnie z podziałem, o którym mowa w art. 40 ust. 3 i 4, nadzwyczajne wkłady finansowe, niezbędne do zapewnienia wprowadzenia w życie powyższych postanowień ust. 1 i 2. Art. 39 ust. 4 stosuje się odpowiednio do tych wkładów.

Artykuł 48**Wykonanie budżetu**

1. Za wykonanie budżetu oraz budżetu zmieniającego lub dodatkowego odpowiada prezes Europejskiego Urzędu Patentowego w granicach przydzielonych funduszy.

2. W ramach budżetu prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może przenosić fundusze pomiędzy poszczególnymi tytułami lub działami, zgodnie z postanowieniami Regulaminu finansowego.

Artykuł 49

Kontrola rachunków

1. Rachunek dochodów i wydatków oraz bilans Organizacji sprawdzają w pełni niezawisli rewidenci, powołani przez Radę Administracyjną na okres pięciu lat, który to okres można odnowić lub przedłużyć.
2. Kontrola prowadzona jest na podstawie rachunków, a w razie potrzeby przeprowadzana jest na miejscu. Kontrola ustala czy wszystkie dochody zostały uzyskane i wszystkie wydatki dokonane w sposób właściwy i zgodny z prawem, oraz czy zarządzanie finansowe jest prawidłowe. Po zakończeniu każdego okresu rozliczeniowego rewidenci sporządzają sprawozdanie zawierające podpisaną opinię pokontrolną.
3. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego każdego roku przedkłada Radzie Administracyjnej, razem ze sprawozdaniem rewidentów, zestawienie rachunkowe z poprzedniego okresu rozliczeniowego dotyczące budżetu oraz bilans przedstawiający aktywa i pasywa Organizacji.
4. Rada Administracyjna zatwierdza roczne zestawienie rachunkowe razem ze sprawozdaniem rewidentów i udziela prezesowi Europejskiego Urzędu Patentowego absolutorium z wykonania budżetu.

Artykuł 50

Regulamin finansowy

Regulamin finansowy ustanawia w szczególności:

- a) procedury dotyczące sporządzania i wykonania budżetu oraz przedkładania i kontrolowania rachunków;
- b) sposób i procedurę, według których wpłaty i wkłady finansowe przewidziane w art. 37 oraz zaliczki przewidziane w art. 41 mają być przekazywane do dyspozycji Organizacji przez umawiające się państwa;
- c) zasady dotyczące odpowiedzialności urzędników rozliczających i księgujących oraz system ich nadzorowania;
- d) odsetki przewidziane w art. 39, art. 40 i art. 47;
- e) sposób obliczania wkładów finansowych należnych na mocy art. 146;
- f) skład i obowiązki Komitetu Budżetu i Finansów, który powinien zostać utworzony przez Radę Administracyjną;

- g) Ogólnie przyjęte zasady księgowości, na których opiera się budżet i roczne sprawozdania finansowe.

Artykuł 51

Opłaty

1. Europejski Urząd Patentowy może pobierać opłaty za każdą czynność urzędową lub postępowanie prowadzone na podstawie niniejszej Konwencji.
2. Terminy wnoszenia opłat, poza terminami ustalonymi przez niniejszą Konwencję, ustalone są w Regulaminie wykonawczym.
3. Jeżeli Regulamin wykonawczy przewiduje wniesienie opłaty, ustala również prawne konsekwencje nie wniesienia tej opłaty w terminie.
4. Zasady dotyczące opłat określają w szczególności wysokość opłat oraz sposoby ich wnoszenia.

CZĘŚĆ II

PRAWO PATENTOWE MATERIALNE

Rozdział I

Zdolność patentowa

Artykuł 52

Wynalazki posiadające zdolność patentową

1. Patenty europejskie udziela się na wynalazki we wszystkich dziedzinach techniki, pod warunkiem, że są one nowe, posiadają poziom techniczny i nadają się do przemysłowego stosowania.
2. Nie uważa się za wynalazki w rozumieniu ust. 1, w szczególności:
 - a) odkryć, teorii naukowych i metod matematycznych;
 - b) wytworów o charakterze estetycznym;
 - c) schematów, zasad i metod przeprowadzania procesów myślowych, rozgrywania gier lub prowadzenia działalności gospodarczej oraz programów komputerowych;
 - d) przedstawienia informacji.
3. Postanowienia ust. 2 wykluczają zdolność patentową przedmiotu lub działalności, o których mowa w tym przepisie jedynie o tyle, o ile europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski dotyczą przedmiotu lub działalności jako takich.

Artykuł 53

Wyłączenia ze zdolności patentowej

Nie udziela się patentów europejskich na:

- a) wynalazki, z których korzystanie w celach komercyjnych byłoby sprzeczne z „porządkiem publicznym” lub dobrymi obyczajami; takie korzystanie nie jest uważane za sprzeczne jedynie dlatego, że jest zabronione ustawą lub innym aktem prawnym w kilku lub we wszystkich umawiających się państwach;
- b) odmiany roślin albo rasy zwierząt lub czysto biologiczne sposoby hodowli roślin lub zwierząt; przepis ten nie ma zastosowania do sposobów mikrobiologicznych ani produktów otrzymanych tymi sposobami;

- c) chirurgiczne metody leczenia ludzi lub zwierząt bądź terapeutyczne i diagnostyczne metody stosowane na ludziach lub zwierzętach; przepis ten nie ma zastosowania do produktów, w szczególności do substancji lub mieszanin, stosowanych w którejkolwiek z tych metod.

Artykuł 54

Nowość

1. Wynalazek uważa się za nowy, jeśli nie jest on częścią stanu techniki.
2. Uważa się, że stan techniki obejmuje wszystko to, co przed datą dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego zostało udostępnione do wiadomości powszechnej w formie ustnego lub pisemnego opisu, przez zastosowanie bądź w każdy inny sposób.
3. Ponadto, za zawartą w stanie techniki uważa się treść dokonanych europejskich zgłoszeń patentowych, których data zgłoszenia jest wcześniejsza niż data, o której mowa w ust. 2 i które zostały opublikowane w tej lub po tej dacie.
4. Ust. 2 i 3 nie wyłącza zdolności patentowej jakiegokolwiek substancji lub mieszaniny objętych stanem techniki, stosowanych w metodzie, o której mowa w art. 53 pkt. c, pod warunkiem, że takie zastosowanie nie jest objęte stanem techniki.
5. Ust. 2 i 3 nie wyłącza również zdolności patentowej jakiegokolwiek substancji lub mieszaniny, o których mowa w ust. 4, stosowanych w ściśle określony sposób w jakiegokolwiek metodzie, o której mowa w art. 53 pkt. c, pod warunkiem, że takie zastosowanie nie jest objęte stanem techniki.

Artykuł 55

Nieszkodzące ujawnienia

1. Dla celów art. 54 ujawnienie wynalazku nie jest brane pod uwagę, jeżeli nastąpiło nie wcześniej, niż sześć miesięcy przed dokonaniem europejskiego zgłoszenia patentowego i jeżeli spowodowane było bezpośrednio lub pośrednio:
 - a) oczywistym nadużyciem w stosunku do zgłaszającego lub jego poprzednika prawnego, albo
 - b) faktem, że zgłaszający lub jego poprzednik prawny wystawili wynalazek na oficjalnej lub oficjalnie uznanej wystawie międzynarodowej w rozumieniu Konwencji o wystawach międzynarodowych, podpisanej w Paryżu dnia 22 listopada 1928 r. i ostatnio zrewidowanej dnia 20 listopada 1972 r.

2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt. b), ust. 1 ma zastosowanie jedynie wówczas, jeżeli przy dokonywaniu zgłoszenia europejskiego zgłaszający oświadczy, że wynalazek został wystawiony na wystawie i złoży potwierdzające ten fakt zaświadczenie w terminie i na warunkach ustalonych w Regulaminie wykonawczym.

Artykuł 56

Poziom wynalazczy

Wynalazek uważa się za wykazujący poziom wynalazczy, jeżeli dla specjalisty z danej dziedziny nie wynika on w sposób oczywisty ze stanu techniki. Jeżeli stanem techniki objęte są dokumenty, o których mowa w art. 54 ust. 3, nie są one brane pod uwagę przy ocenie czy wynalazek wykazuje poziom wynalazczy.

Artykuł 57

Przemysłowe stosowanie

Wynalazek uważany jest za nadający się do przemysłowego stosowania, jeżeli może być wytwarzany lub wykorzystywany w jakiegokolwiek gałęzi przemysłu, włącznie z rolnictwem.

Rozdział II

Osoby uprawnione do występowania o patenty europejskie i do ich uzyskania – wzmianka o twórcy

Artykuł 58

Uprawnienie do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego

Europejskiego zgłoszenia patentowego może dokonać każda osoba fizyczna lub prawna albo jakikolwiek organ zrównany z osobą prawną na mocy tego prawa, któremu podlega.

Artykuł 59

Wielość zgłaszających

Europejskie zgłoszenie patentowe może być również dokonane bądź przez współzgłaszających bądź przez dwóch lub większą liczbę zgłaszających wyznaczających różne umawiające się państwa.

Artykuł 60**Prawo do patentu europejskiego**

1. Prawo do patentu europejskiego przysługuje twórcy lub jego następcy prawnemu. Jeśli twórca jest pracownikiem, prawo do patentu europejskiego określa się zgodnie z prawem państwa, w którym pracownik ten posiada główne zatrudnienie; jeśli nie można ustalić państwa, w którym pracownik posiada główne zatrudnienie, wówczas stosuje się prawo tego państwa, w którym pracodawca ma siedzibę firmy, z którą związany jest pracownik.
2. Jeśli wynalazku dokonano dwie lub więcej osób niezależnie od siebie, prawo do patentu europejskiego przysługuje osobie, której europejskie zgłoszenie patentowe posiada najwcześniejszą datę zgłoszenia, pod warunkiem, że to pierwsze zgłoszenie zostało opublikowane.
3. Dla celów postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, zgłaszający uważany jest za uprawnionego do korzystania z prawa do patentu europejskiego.

Artykuł 61**Europejskie zgłoszenie patentowe dokonane przez osoby nieuprawnione**

1. Jeśli prawomocną decyzją rozstrzygnięto, że osoba niebędąca zgłaszającym uprawniona jest do uzyskania patentu europejskiego, może ona zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego:
 - a) kontynuować postępowanie zgłoszeniowe we własnym imieniu w miejsce zgłaszającego;
 - b) dokonać nowego europejskiego zgłoszenia patentowego na ten sam wynalazek;
 - c) złożyć wniosek o odrzuceniu zgłoszenia.
2. Art. 76 ust. 1 stosuje się odpowiednio do nowego zgłoszenia dokonanego zgodnie z ust. 1 pkt. b.

Artykuł 62**Prawo twórcy do wymienienia go przed Europejskim Urzędem Patentowym**

Twórca ma prawo wobec zgłaszającego bądź właściciela patentu europejskiego do wymieniania go jako takiego przed Europejskim Urzędem Patentowym.

Rozdział III

Skutki patentu europejskiego i europejskiego zgłoszenia patentowego

Artykuł 63

Czas trwania patentu europejskiego

1. Czas trwania patentu europejskiego wynosi 20 lat od daty dokonania zgłoszenia.
2. Postanowienia ust. 1 nie ograniczają prawa umawiającego się państwa do przedłużenia czasu trwania patentu europejskiego lub udzielenia stosownej ochrony, która następuje bezpośrednio po upływie czasu trwania patentu na tych samych warunkach, jakie mają zastosowane do patentów krajowych:
 - a) w celu uwzględnienia stanu wojny lub podobnych sytuacji kryzysowych dotyczących to państwo;
 - b) jeśli przedmiotem patentu europejskiego jest produkt lub sposób wytwarzania albo zastosowania produktu, który zanim może zostać wprowadzony na rynek tego państwa, musi zostać poddany wymaganej przez prawo administracyjnej procedurze uzyskania zezwolenia.
3. Postanowienia ust. 2 stosuje się odpowiednio do patentów europejskich udzielonych łącznie dla grupy umawiających się państw zgodnie z art. 142.
4. Umawiające się państwo, które zapewnia przedłużenie czasu trwania patentu lub stosownej ochrony, o których mowa w ust. 2 pkt. b), może zgodnie z porozumieniem zawartym z Organizacją powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu zadania związane z wykonywaniem przepisów dotyczących takiego przedłużenia.

Artykuł 64

Prawa przyznane patentem europejskim

1. Z zastrzeżeniem postanowień ust. 2, patent europejski od daty publikacji wzmianki o jego udzieleniu przyznaje jego właścicielowi w każdym umawiającym się państwie, w stosunku do którego został udzielony, takie same prawa, jakie przyznawałby patent krajowy udzielany w tym państwie.
2. Jeżeli przedmiot patentu europejskiego dotyczy sposobu wytwarzania, ochrona przyznana patentem rozciąga się na produkty uzyskane bezpośrednio tym sposobem.
3. Każde naruszenie patentu europejskiego traktuje się zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

Artykuł 65

Tłumaczenie patentu europejskiego

1. Każde umawiające się państwo może postanowić, że jeśli patent europejski, który został udzielony, zmieniony lub ograniczony przez Europejski Urząd Patentowy nie jest sporządzony w jednym z języków urzędowych tego państwa, wówczas właściciel patentu dostarcza do głównego urzędu własności przemysłowej tłumaczenie patentu, który został udzielony, zmieniony lub ograniczony, na wybrany przez siebie jeden z języków urzędowych tego państwa lub, jeżeli to państwo ustaliło używanie jednego określonego języka, tłumaczenie na ten język. O ile dane państwo nie ustali dłuższego terminu, termin dostarczenia tłumaczenia upływa po trzech miesiącach od daty opublikowania w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego, utrzymaniu go w mocy w formie zmienionej lub jego ograniczeniu.
2. Każde umawiające się państwo, które przyjęło przepisy stosownie do ust. 1, może postanowić, że właściciel patentu musi, w terminie ustalonym przez to państwo, pokryć wszystkie lub część kosztów publikacji takiego tłumaczenia.
3. Każde umawiające się państwo może postanowić, że w przypadku nieprzestrzegania przepisów przyjętych stosownie do ust. 1 i 2, patent europejski uważany jest w tym państwie za nieważny od samego początku.

Artykuł 66

Równoznaczność zgłoszenia europejskiego ze zgłoszeniem krajowym

Europejskie zgłoszenie patentowe, któremu nadano datę zgłoszenia, jest w wyznaczonych umawiających się państwach równoznaczne ze zwykłym zgłoszeniem krajowym i, tam gdzie ma to zastosowanie, z pierwszeństwem zastrzeżonym w europejskim zgłoszeniu patentowym.

Artykuł 67

Prawa przyznane europejskim zgłoszeniem patentowym po publikacji

1. Od daty publikacji europejskie zgłoszenie patentowe przyznaje tymczasowo zgłaszającemu taką ochronę, jaka przyznawana jest na mocy art. 64 w umawiających się państwach wyznaczonych w zgłoszeniu.
2. Każde umawiające się państwo może postanowić, że europejskie zgłoszenie patentowe nie przyznaje takiej ochrony, jaka przyznawana jest na mocy art. 64. Jednakże ochrona związana z publikacją nie może być mniejsza niż ta, jaką ustawodawstwo danego państwa wiąże z obowiązkową publikacją niebadanych krajowych zgłoszeń patentowych. W każdym przypadku, każde

państwo przynajmniej zapewni, że od daty publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego zgłaszający może domagać się od każdej osoby, która stosuje wynalazek w danym państwie, stosownego w danych okolicznościach odszkodowania, w przypadku gdy taka osoba ponosiłaby odpowiedzialność za naruszenie patentu krajowego na mocy prawa krajowego.

3. Każde umawiające się państwo, którego język urzędowy nie jest językiem postępowania może postanowić, że ochrona tymczasowa wynikająca z ust. 1 i 2 powyżej, nie służy do czasu, dopóki tłumaczenie zastrzeżeń na jeden z jego urzędowych języków wybrany przez zgłaszającego albo, gdy państwo to ustaliło używanie jednego określonego języka urzędowego, na ten język, nie zostanie:
 - a) udostępnione do wiadomości publicznej w sposób określony prawem krajowym, lub
 - b) przekazane osobie stosującej wynalazek w tym państwie.
4. Uważa się, że europejskie zgłoszenie patentowe nie wywołało żadnych skutków określonych w ust. 1 i 2 powyżej, jeżeli zostało wycofane, uznane za wycofane lub gdy decyzja w sprawie odmowy udzielenia patentu stała się decyzją ostateczną. To samo stosuje się do skutków europejskiego zgłoszenia patentowego w umawiającym się państwie, którego wyznaczenie zostało wycofane lub uznane za wycofane.

Artykuł 68

Skutek unieważnienia lub ograniczenia patentu europejskiego

Uważa się, że europejskie zgłoszenie patentowe oraz udzielony na jego podstawie patent nie wywołują od początku skutków określonych w art. 64 i 67 w takim zakresie, w jakim patent został unieważniony albo ograniczony w postępowaniu sprzeciwowym, postępowaniu o ograniczenie lub unieważnienie.

Artykuł 69

Zakres ochrony

1. Zakres ochrony przyznany patentem europejskim lub europejskim zgłoszeniem patentowym określa treść zastrzeżeń patentowych. Niemniej jednak, opis i rysunki służą do interpretacji zastrzeżeń patentowych.
2. W okresie aż do udzielenia patentu europejskiego, zakres ochrony przyznanej europejskim zgłoszeniem patentowym określają zastrzeżenia zawarte w zgłoszeniu, które zostało opublikowane. Jednakże patent europejski, który został udzielony albo zmieniony w postępowaniu sprzeciwowym, postępowaniu o ograniczenie lub unieważnienie, określa z mocą wsteczną ochronę przyznaną europejskim zgłoszeniem patentowym, o tyle o ile ochrona taka nie jest skutkiem tego rozszerzona.

Artykuł 70

Autentyczny tekst zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego

1. Tekst europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego, sporządzony w języku postępowania, jest autentycznym tekstem w każdym postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym oraz w każdym umawiającym się państwie.
2. Jednakże, jeśli europejskie zgłoszenie patentowe zostało dokonane w języku, który nie jest językiem urzędowym Europejskiego Urzędu Patentowego, tekstem autentycznym jest tekst zgłoszenia, które zostało dokonane w znaczeniu niniejszej Konwencji.
3. Każde umawiające się państwo może postanowić, że przewidziane w niniejszej Konwencji tłumaczenie na urzędowy język tego państwa uważane jest w tym państwie, z wyłączeniem postępowania o unieważnienie, za autentyczne w przypadku, gdy europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski w języku tłumaczenia przyznaje ochronę węższą niż ochrona przyznana przez to zgłoszenie lub ten patent w języku postępowania.
4. Każde umawiające się państwo, które przyjmie przepisy zgodnie z ust. 3:
 - a) musi zezwolić zgłaszającemu lub właścicielowi patentu na złożenie poprawionego tłumaczenia europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego. Takie poprawione tłumaczenie nie wywiera żadnych skutków prawnych dopóki nie zostaną odpowiednio spełnione warunki ustalone przez umawiające się państwo stosownie do art. 65 ust. 2 lub art. 67 ust. 3;
 - b) może postanowić, że każdy, kto w tym państwie w dobrej wierze stosuje bądź poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do stosowania wynalazku, którego stosowanie nie spowodowałoby naruszenia zgłoszenia lub patentu według oryginalnego tłumaczenia, może po poprawieniu tego tłumaczenia nadal nieodpłatnie stosować wynalazek w ramach swojego przedsiębiorstwa lub dla jego potrzeb.

Rozdział IV

Europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności

Artykuł 71

Przeniesienie i powstanie praw

Europejskie zgłoszenie patentowe może zostać przeniesione lub może spowodować powstanie praw w jednym lub większej liczbie wyznaczonych umawiających się państw.

Artykuł 72
Przeniesienie

Przeniesienia europejskiego zgłoszenia patentowego dokonuje się w formie pisemnej i wymaga podpisów stron umowy.

Artykuł 73
Licencja umowna

Europejskie zgłoszenie patentowe może stanowić, w całości lub w części, przedmiot licencji na całości lub części terytoriów wyznaczonych umawiających się państw.

Artykuł 74
Stosowane prawo

O ile niniejsza Konwencja nie stanowi inaczej, europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności podlega w każdym wyznaczonym umawiającym się państwie i ze skutkiem w tym państwie, prawu, które w tym Państwie ma zastosowanie do krajowych zgłoszeń patentowych.

CZĘŚĆ III

EUROPEJSKIE ZGŁOSZENIE PATENTOWE

Rozdział I

Dokonanie i wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego

Artykuł 75

Dokonanie europejskiego zgłoszenia patentowego

1. Europejskie zgłoszenie patentowe może być dokonane:
 - a) w Europejskim Urzędzie Patentowym, lub
 - b) w centralnym urzędzie własności przemysłowej albo w innym właściwym organie umawiającego się państwa, jeśli ustawodawstwo tego państwa na to zezwala i z zastrzeżeniem postanowień art. 76 ust. 1. Zgłoszenie dokonane w taki sposób wywołuje taki sam skutek, jakby zostało dokonane w tej samej dacie w Europejskim Urzędzie Patentowym.
2. Postanowienia ust. 1 nie wykluczają stosowania przepisów ustawowych i wykonawczych, które w umawiającym państwie:
 - a) dotyczą wynalazków, które ze względu na charakter przedmiotu, nie mogą być przekazane za granicę bez uprzedniej zgody właściwych organów tego państwa, albo
 - b) stanowią, że każde zgłoszenie ma być dokonane najpierw w organie krajowym lub uzależniają bezpośrednie dokonanie zgłoszenia w innym organie od uzyskania wcześniejszej zgody.

Artykuł 76

Europejskie zgłoszenia wydzielone

1. Europejskie zgłoszenie wydzielone dokonywane jest bezpośrednio w Europejskim Urzędzie Patentowym stosownie do postanowień Regulaminu wykonawczego. Zgłoszenie takie może być dokonane jedynie w odniesieniu do przedmiotu, który nie wykracza poza treść dokonanego wcześniejszego zgłoszenia, o ile niniejszy wymóg zostanie spełniony, zgłoszenie wydzielone uważa się za dokonane w dacie dokonania wcześniejszego zgłoszenia i korzysta ono z prawa pierwszeństwa.

2. W chwili dokonania europejskiego zgłoszenia wydzielonego wszystkie umawiające się państwa wyznaczone we wcześniejszym zgłoszeniu uważa się za wyznaczone w zgłoszeniu wydzielonym.

Artykuł 77

Przekazywanie europejskich zgłoszeń patentowych

1. Centralny urząd własności przemysłowej umawiającego się państwa przekazuje do Europejskiego Urzędu Patentowego, stosownie do postanowień Regulaminu wykonawczego, każde europejskie zgłoszenie patentowe, które zostało dokonane w tym urzędzie albo w innym właściwym organie tego państwa.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe, którego przedmiot został utajniony, nie jest przekazywane do Europejskiego Urzędu Patentowego.
3. Europejskie zgłoszenie patentowe, które nie zostało przekazane w terminie do Europejskiego Urzędu Patentowego uważa się za wycofane.

Artykuł 78

Wymogi europejskiego zgłoszenia patentowego

1. Europejskie zgłoszenie patentowe powinno zawierać:
 - a) podanie o udzielenie patentu europejskiego;
 - b) opis wynalazku;
 - c) jedno lub więcej zastrzeżeń;
 - d) rysunki powoływane w opisie lub zastrzeżeniach;
 - e) skrót,oraz spełniać wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe podlega opłacie za zgłoszenie oraz opłacie za poszukiwanie. Jeśli opłata za zgłoszenie albo opłata za poszukiwanie nie zostaną wniesione w terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.

Artykuł 79

Wyznaczenie umawiających się państw

1. Wszystkie umawiające się państwa będące stronami niniejszej Konwencji w chwili dokonywania europejskiego zgłoszenia patentowego uważa się za wyznaczone w podaniu o udzielenie patentu europejskiego.
2. Wyznaczenie umawiającego się państwa może podlegać opłacie za wyznaczenie.
3. Wyznaczenie umawiającego państwa można wycofać w każdym czasie aż do momentu udzielenia patentu.

Artykuł 80**Data dokonania zgłoszenia**

Data dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego jest data, w której zostały spełnione wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym.

Artykuł 81**Wskazanie twórcy**

Europejskie zgłoszenie patentowe wskazuje twórcę. Jeżeli zgłaszający nie jest twórcą lub nie jest jedynym twórcą, wskazanie takie zawiera oświadczenie określające podstawę nabycia prawa do patentu europejskiego.

Artykuł 82**Jednolitość wynalazku**

Europejskie zgłoszenie patentowe dotyczy tylko jednego wynalazku lub grupy wynalazków tak ze sobą powiązanych, że tworzą jeden ogólny pomysł wynalazczy.

Artykuł 83**Ujawnienie wynalazku**

Europejskie zgłoszenie patentowe musi ujawniać wynalazek w sposób dostatecznie jasny i wyczerpujący, aby specjalista z danej dziedziny mógł go wykonać.

Artykuł 84**Zastrzeżenia patentowe**

Zastrzeżenia patentowe określają przedmiot żądanej ochrony. Powinny być jasne i zwięzłe oraz poparte opisem.

Artykuł 85**Skrót**

Skrót służy jedynie do celów informacji technicznej; nie może być on brany pod uwagę w żadnym innym celu, w szczególności dla ustalenia zakresu żądanej ochrony ani dla celów stosowania art. 54 ust. 3.

Artykuł 86**Opłaty za utrzymywanie w mocy
europejskiego zgłoszenia patentowego**

1. Opłaty za utrzymanie w mocy europejskiego zgłoszenia patentowego wnosi się do Europejskiego Urzędu Patentowego stosownie do Regulaminu wyko-

nawczego. Opłaty te stają się wymagalne za trzeci rok i każdy następny rok, licząc od daty dokonania zgłoszenia. Jeśli opłata za utrzymanie w mocy nie zostanie wniesiona w terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.

2. Obowiązek wnoszenia opłat za utrzymanie w mocy ustaje z momentem wniesienia opłaty należnej za ten rok, w którym w Europejskim Biuletynie Patentowym opublikowana została wzmianka o udzieleniu patentu europejskiego.

Rozdział II Pierwszeństwo

Artykuł 87 Prawo pierwszeństwa

1. Każdy, kto we właściwy sposób dokonał w lub na
 - a) państwo będące stroną Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej albo
 - b) członkiem Światowej Organizacji Handlu, zgłoszenia o udzielenie patentu, świadectwa użyteczności bądź ochrony na wzór użytkowy, albo jego następcą prawny, korzysta przy dokonywaniu europejskiego zgłoszenia patentowego na ten sam wynalazek, z prawa pierwszeństwa w ciągu dwunastu miesięcy od daty dokonania pierwszego zgłoszenia.
2. Każde zgłoszenie równoważne ze zgłoszeniem krajowym na podstawie prawa krajowego państwa, w którym zostało ono dokonane albo na podstawie porozumień dwustronnych bądź wielostronnych, włącznie z niniejszą Konwencją, uważa się za powodujące powstanie prawa pierwszeństwa.
3. Przez prawidłowe zgłoszenie krajowe rozumie się każde zgłoszenie, wystarczające do ustalenia daty, w której zostało ono dokonane, bez względu na wynik tego zgłoszenia.
4. Dla celów ustalenia pierwszeństwa, późniejsze zgłoszenie dotyczące tego samego przedmiotu co wcześniejsze pierwsze zgłoszenie i dokonane w tym samym państwie lub w stosunku do tego samego państwa uważa się za pierwsze zgłoszenie, pod warunkiem, że w dacie dokonywania późniejszego zgłoszenia wcześniejsze było wycofane, zrezygnowano z niego lub zostało odrzucone bez udostępnienia go do wglądu publicznego i bez pozostawienia jakichkolwiek nieuregulowanych praw oraz nie służyło ono za podstawę do zastrzegania prawa pierwszeństwa. Wcześniejsze zgłoszenie nie może już potem służyć za podstawę do zastrzegania pierwszeństwa.

5. Jeżeli pierwsze zgłoszenie zostało dokonane w organie własności przemysłowej, który nie podlega przepisom Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej lub Porozumienia o ustanowieniu Światowej Organizacji Handlu, ust. 1-4 mają zastosowanie wówczas, jeśli organ ten, zgodnie z powiadomieniem wystosowanym przez Prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, uznaje, że pierwsze zgłoszenie dokonane w Europejskim Urzędzie Patentowym powoduje powstanie prawa pierwszeństwa na warunkach i ze skutkami równoważnymi warunkom i skutkom ustalonym w Konwencji paryskiej.

Artykuł 88

Zastrzeganie pierwszeństwa

1. Zgłaszający, który pragnie skorzystać z pierwszeństwa zgłoszenia wcześniejszego, składa oświadczenie o pierwszeństwie i każdy inny wymagany dokument, stosownie do Regulaminu wykonawczego.
2. Dla europejskiego zgłoszenia patentowego można zastrzec kilka pierwszeństw, niezależnie od faktu, że powstały one w różnych krajach. Odpowiednio można zastrzec kilka pierwszeństw dla jakiegokolwiek jednego zastrzeżenia. Jeśli zastrzega się kilka pierwszeństw, wówczas terminy, które bieżą od daty pierwszeństwa bieżą od najwcześniejszej daty pierwszeństwa.
3. Jeśli dla europejskiego zgłoszenia patentowego zastrzega się jedno lub więcej pierwszeństw, prawo pierwszeństwa obejmuje tylko te elementy europejskiego zgłoszenia patentowego, które są zawarte w zgłoszeniu lub w zgłoszeniach, z których zastrzegane jest pierwszeństwo.
4. Jeśli pewne elementy wynalazku, dla których zastrzega się pierwszeństwo nie występują w zastrzeżeniach sformułowanych we wcześniejszym zgłoszeniu, pierwszeństwo mimo to może być przyznane, pod warunkiem, że dokumenty wcześniejszego zgłoszenia jako całość wyraźnie ujawniają takie elementy.

Artykuł 89

Skutek prawa pierwszeństwa

Prawo pierwszeństwa powoduje taki skutek, że datę pierwszeństwa uznaje się za datę dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego dla celów art. 54 ust. 2 i 3 oraz art. 60 ust. 2.

CZĘŚĆ IV

PROCEDURA DO CHWILI UDZIELENIA PATENTU

Artykuł 90

Badanie zgłoszenia bezpośrednio po jego dokonaniu i badanie pod względem wymogów formalnych

1. Europejski Urząd Patentowy prowadzi badanie, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, czy zgłoszenie spełnia wymogi dla przyznania mu daty zgłoszenia.
2. Jeśli po przeprowadzeniu badania na podstawie ust. 1 nie można przyznać daty zgłoszenia, zgłoszenie nie jest traktowane jak europejskie zgłoszenie patentowe.
3. Jeśli europejskiemu zgłoszeniu patentowemu przyznano datę zgłoszenia, Europejski Urząd Patentowy prowadzi badanie, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, czy spełnione zostały wymogi przewidziane w art. 14, art. 78 i art. 81 oraz, jeśli ma to zastosowanie, w art. 88 ust. 1 i art. 133 ust. 2, jak również i inne wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym.
4. Jeżeli Europejski Urząd Patentowy prowadząc badanie na podstawie ust. 1 lub ust. 3 zauważy istnienie braków, które można poprawić, daje zgłaszającemu możliwość ich poprawienia.
5. Jeśli jakkolwiek brak zauważony podczas prowadzenia badania na podstawie ust. 3 nie zostanie poprawiony, europejskie zgłoszenie patentowe zostaje odrzucone, chyba że niniejsza Konwencja przewiduje inny skutek prawny. Jeżeli brak dotyczy prawa pierwszeństwa, zgłoszenie traci to prawo.

Artykuł 91

Badanie formalne (skreślony)

Artykuł 92

Sporządzenie sprawozdania z poszukiwania europejskiego

Europejski Urząd Patentowy zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego sporządza i publikuje sprawozdanie z poszukiwań w odniesieniu do europejskiego zgłoszenia patentowego na podstawie zastrzeżeń, z należyтым uwzględnieniem opisu i wszystkich rysunków.

Artykuł 93**Publikacja europejskiego zgłoszenia patentowego**

1. Europejski Urząd Patentowy publikuje europejskie zgłoszenie patentowe niezwłocznie
 - a) po upływie osiemnastu miesięcy od daty zgłoszenia lub, jeżeli zastrzeżone zostało pierwszeństwo, od daty pierwszeństwa, albo
 - b) na wniosek zgłaszającego, przed upływem tego okresu.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe publikuje się w tym samym czasie co opis patentu europejskiego, gdy decyzja o udzieleniu patentu staje się prawomocna przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt. a)

Artykuł 94**Badanie europejskiego zgłoszenia patentowego**

1. Europejski Urząd Patentowy, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, przeprowadza na wniosek badanie czy europejskie zgłoszenie patentowe i wynalazek, którego ono dotyczy, spełniają wymogi niniejszej Konwencji. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za badanie.
2. Jeśli wniosek o przeprowadzenie badania nie zostanie złożony w terminie, zgłoszenie uważa się za wycofane.
3. Jeśli badanie ujawni, że zgłoszenie lub wynalazek, którego ono dotyczy, nie spełniają wymogów niniejszej Konwencji, Wydział Badań wzywa zgłaszającego, tak często, jak jest to niezbędne, do złożenia uwag oraz, z zastrzeżeniem postanowień art. 123 ust. 1, do zmiany zgłoszenia.
4. Jeśli zgłaszający nie udzieli w terminie odpowiedzi na korespondencję Wydziału Badań, zgłoszenie uważa się za wycofane.

Artykuł 95**Przedłużenie terminu dla złożenia wniosku o badanie
(skreślony)****Artykuł 96****Badanie europejskiego zgłoszenia patentowego
(skreślony)**

Artykuł 97**Odmowa lub udzielenie**

1. Jeżeli Wydział Badań uważa, że europejskie zgłoszenie patentowe oraz wynalazek, którego ono dotyczy, spełniają wymogi niniejszej Konwencji, podejmuje decyzję o udzieleniu patentu europejskiego pod warunkiem, że spełnione zostaną wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym.
2. Jeżeli Wydział Badań uważa, że europejskie zgłoszenie patentowe lub wynalazek, którego ono dotyczy, nie spełniają wymogów niniejszej Konwencji, odrzuca zgłoszenie, chyba, że niniejsza Konwencja przewiduje inny skutek prawny.
3. Decyzja o udzieleniu patentu europejskiego zaczyna obowiązywać od daty opublikowania wzmianki o udzieleniu patentu w Europejskim Biuletynie Patentowym.

Artykuł 98**Publikacja opisu patentu europejskiego**

Europejski Urząd Patentowy publikuje opis patentu europejskiego, niezwłocznie po opublikowaniu w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego.

CZĘŚĆ V

PROCEDURA DOTYCZĄCA SPRZECIWU I OGRANICZENIA

Artykuł 99

Sprzeciw

1. W ciągu dziewięciu miesięcy od publikacji wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego w Europejskim Biuletynie Patentowym, każda osoba może zawiadomić Europejski Urząd Patentowy o sprzeciwie do tego patentu, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego. Zawiadomienie o sprzeciwie uważa się za złożone z chwilą wniesienia opłaty za sprzeciw.
2. Sprzeciw dotyczy patentu europejskiego we wszystkich umawiających się państwach, w których ten patent posiada moc obowiązującą.
3. Stronami postępowania sprzeciwowego są zarówno osoby wnoszące sprzeciw, jak i właściciel patentu.
4. Jeżeli jakkolwiek osoba wykaże, że w umawiającym się państwie w następstwie prawomocnej decyzji została wpisana do rejestru patentowego tego państwa w miejsce poprzedniego właściciela patentu, wówczas osoba ta, na własny wniosek, zostaje w odniesieniu do tego państwa, wpisana w miejsce poprzedniego właściciela. Przez odstąpienie od postanowień art. 118, poprzedniego właściciela oraz osobę występującą z wnioskiem nie uważa się za współwłaścicieli, chyba, że obydwaj występują z takim wnioskiem.

Artykuł 100

Podstawy sprzeciwu

Sprzeciw może zostać wniesiony wyłącznie na tej podstawie, że:

- a) przedmiot patentu europejskiego nie posiada zdolności patentowej w rozumieniu art. 52-57;
- b) patent europejski nie ujawnia wynalazku w sposób dostatecznie jasny i pełny, tak aby mógł być wykonany przez specjalistę z danej dziedziny;
- c) przedmiot patentu europejskiego wykracza poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane lub jeśli patent został udzielony na zgłoszenie wydzielone albo na nowe zgłoszenie dokonane zgodnie z art. 61, wykracza on poza treść wcześniejszego zgłoszenia, które zostało dokonane.

Artykuł 101

Rozpatrywanie sprzeciwu – – Unieważnienie lub utrzymanie w mocy patentu

1. Jeżeli sprzeciw jest dopuszczalny, Wydział ds. Sprzeciwów bada, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, czy przynajmniej jedna podstawa sprzeciwu z art. 100, stanowi przeszkodę dla utrzymania w mocy patentu europejskiego. W trakcie rozpatrywania sprzeciwu Wydział ds. Sprzeciwów wzywa strony, tak często jak jest to niezbędne, do wniesienia uwag do korespondencji pochodzącej od drugiej strony lub od tego Wydziału.
2. Jeżeli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że przynajmniej jedna podstawa sprzeciwu stanowi przeszkodę dla utrzymania w mocy patentu europejskiego, unieważnia ten patent. W przeciwnym przypadku odrzuca sprzeciw.
3. Jeżeli Wydział ds. Sprzeciwów uważa, że biorąc pod uwagę zmiany dokonane przez właściciela patentu w trakcie postępowania sprzeciwowego, patent i wynalazek, którego on dotyczy
 - a) spełniają wymogi Konwencji, wówczas podejmuje decyzję o utrzymaniu patentu w formie zmienionej, pod warunkiem, że spełnione zostaną warunki ustalone w Regulaminie wykonawczym;
 - b) nie spełniają wymogów niniejszej Konwencji, wówczas unieważnia patent.

Artykuł 102

Unieważnienie lub utrzymanie w mocy patentu europejskiego (skreślony)

Artykuł 103

Publikacja nowego opisu patentu europejskiego

Jeśli patent europejski został utrzymany w mocy w zmienionej formie, na podstawie art. 101 ust. 3 pkt. a), Europejski Urząd Patentowy publikuje nowy opis patentu europejskiego, możliwie jak najwcześniej po opublikowaniu w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o decyzji w sprawie sprzeciwu.

Artykuł 104

Koszty

1. Każda strona postępowania sprzeciwowego pokrywa koszty jakie poniosła, chyba że Wydział ds. Sprzeciwów, ze względów słuszności, nakaze inny podział kosztów, zgodnie z Regulaminem wykonawczym.
2. Procedura dotycząca ustalenia kosztów ustanowiona jest w Regulaminie wykonawczym.

3. Każda ostateczna decyzja Europejskiego Urzędu Patentowego, ustalająca wysokość kosztów, będzie traktowana dla celów jej wykonania w umawiających się państwach, w taki sam sposób, jak decyzja ostateczna wydana przez sąd cywilny państwa, na terytorium którego ma być przeprowadzone jej wykonanie. Kontrola takiej decyzji ogranicza się do kwestii jej autentyczności.

Artykuł 105

Przystąpienie domniemanego naruszcziela do sprawy

1. Każda osoba trzecia może, zgodnie z Regulaminem wykonawczym, przystąpić do postępowania sprzeciwowego po upływie terminu do wniesienia sprzeciwu, jeśli udowodni, że
 - a) zostało wszczęte przeciwko niej postępowanie w sprawie naruszenia tego samego patentu, albo
 - b) w następstwie wniosku właściciela patentu o zaniechanie domniemanego naruszenia, wszczęła ona postępowanie o stwierdzenie, że nie narusza patentu.
2. Dopuszczalne przystąpienie do sprawy traktuje się tak jak sprzeciw.

Artykuł 105a

Wniosek o ograniczenie lub unieważnienie

1. Na wniosek właściciela, patent europejski może zostać unieważniony lub ograniczony poprzez zmianę zastrzeżeń. Wniosek wnosi się do Europejskiego Urzędu Patentowego zgodnie z Regulaminem wykonawczym. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia opłaty za ograniczenie lub unieważnienie.
2. Wniosek nie może zostać złożony w czasie toczącego się w odniesieniu do patentu europejskiego postępowania sprzeciwowego.

Artykuł 105b

Ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego

1. Europejski Urząd Patentowy bada czy zostały spełnione wymogi dotyczące ograniczenia lub unieważnienia patentu ustalone w Regulaminie wykonawczym.
2. Jeśli Europejski Urząd Patentowy uważa, że wniosek o ograniczenie lub unieważnienie patentu europejskiego spełnia te wymogi, wówczas podejmuje decyzję o ograniczeniu lub unieważnieniu patentu europejskiego. W przeciwnym przypadku odrzuca wniosek.
3. Decyzja o ograniczeniu lub unieważnieniu patentu europejskiego ma zastosowanie do patentu europejskiego we wszystkich umawiających się państwach, w odniesieniu do których został on udzielony. Decyzja obowiązuje od daty ukazania się wzmianki o tej decyzji w Europejskim Biuletynie Patentowym.

Artykuł 105c

Publikacja zmienionego opisu patentu europejskiego

Jeśli patent europejski zostaje ograniczony na podstawie art. 105 b ust. 2, Europejski Urząd Patentowy publikuje zmieniony opis patentu europejskiego możliwie jak najwcześniej po opublikowaniu w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o ograniczeniu patentu.

CZĘŚĆ VI

PROCEDURA ODWOŁAWCZA

Artykuł 106

Decyzje, od których służy odwołanie

1. Odwołanie przysługuje od decyzji Wydziału Zgłoszeń, Wydziałów Badań, Wydziałów ds. Sprzeciwów oraz Wydziału Prawnego. Ma ono skutek zawieszający.
2. Decyzja, która nie kończy postępowania w sprawie w odniesieniu do jednej ze stron, może być przedmiotem odwołania jedynie razem z decyzją ostateczną, chyba, że decyzja ta zezwala za złożenie odrębnego odwołania.
3. Regulamin wykonawczy może ograniczyć prawo do złożenia odwołania od decyzji dotyczących podziału lub ustalenia kosztów w postępowaniu sprzeciwowym.

Artykuł 107

Osoby uprawnione do wnoszenia odwołań i występowania jako strony w postępowaniu odwoławczym

Każda strona postępowania, pokrzywdzona decyzją, może wnieść od niej odwołanie. Wszystkie pozostałe strony postępowania są stronami postępowania odwoławczego z mocy prawa.

Artykuł 108

Termin i forma odwołania

Zawiadomienie o odwołaniu składa się zgodnie z Regulaminem wykonawczym w Europejskim Urzędzie Patentowym w ciągu dwóch miesięcy od daty powiadomienia o decyzji. Zawiadomienie uważa się za złożone z chwilą wniesienia opłaty za odwołanie. Pisemne oświadczenie wskazujące podstawy odwołania składa się stosownie do Regulaminu wykonawczego w ciągu czterech miesięcy od powiadomienia o decyzji.

Artykuł 109

Wstępne rozpoznanie odwołania

1. Jeśli wydział, którego decyzja zostaje zaskarżona, uzna odwołanie za dopuszczalne i dobrze umotywowane, poprawia swoją decyzję. Postanowienie to nie ma zastosowania, kiedy przeciwko odwołującemu się występuje inna strona postępowania.

2. Jeżeli odwołanie nie będzie uwzględnione w ciągu trzech miesięcy od otrzymania oświadczenia wskazującego podstawy odwołania, zostaje ono niezwłocznie i bez żadnych uwag co do istoty sprawy, przekazane do Komisji Odwoławczej.

Artykuł 110

Rozpatrywanie odwołań

Jeżeli odwołanie jest dopuszczalne, Komisja Odwoławcza bada czy odwołanie może zostać uwzględnione. Rozpatrywanie odwołania prowadzi się zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego.

Artykuł 111

Decyzje dotyczące odwołań

1. Po zbadaniu możliwości uwzględnienia odwołania Komisja Odwoławcza podejmuje decyzję w sprawie odwołania. Komisja Odwoławcza może albo wykonać uprawnienia w zakresie kompetencji wydziału, który był odpowiedzialny za wydanie zaskarżonej decyzji lub przekazać sprawę do tego wydziału w celu dalszego jej prowadzenia.
2. Jeżeli Komisja Odwoławcza przekazuje sprawę w celu dalszego jej prowadzenia przez wydział, którego decyzja została zaskarżona, wydział ten będzie związany motywami rozstrzygnięcia Komisji Odwoławczej o tyle, o ile fakty są te same. Jeżeli zaskarżoną decyzję wydał Wydział Zgłoszeń, wówczas Wydział Badań będzie również związany motywami rozstrzygnięcia Komisji Odwoławczej.

Artykuł 112

Decyzja lub opinia Rozszerzonej Komisji Odwoławczej

1. Dla zapewnienia jednolitego stosowania prawa lub, jeżeli powstaje ważny problem prawny:
 - a) Komisja Odwoławcza w toku postępowania, z własnej inicjatywy albo na wniosek jednej ze stron postępowania odwoławczego, przekazuje sprawę do Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, jeżeli uzna, że z powyższych powodów wymagane jest podjęcie przez nią decyzji. Jeśli Komisja Odwoławcza odrzuca wniosek, wówczas podaje powody odrzucenia w decyzji ostatecznej;
 - b) prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może przedstawić problem prawny Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, jeżeli dwie Komisje Odwoławcze wydały w danej kwestii różne decyzje.
2. W przypadkach objętych postanowieniami ust. 1 pkt. a) strony postępowania odwoławczego będą stronami postępowania przed Rozszerzoną Komisją Odwoławczą.
3. Decyzja Rozszerzonej Komisji Odwoławczej, o której mowa w ust. 1 pkt. a) jest dla Komisji Odwoławczej wiążąca w odniesieniu do rozpatrywanego odwołania.

Artykuł 112a**Wniosek o zbadanie decyzji przez Rozszerzoną Komisję Odwoławczą**

1. Każda strona postępowania odwoławczego, dla której decyzja Komisji Odwoławczej jest niekorzystna, może złożyć wniosek o zbadanie decyzji przez Rozszerzoną Komisję Odwoławczą.
2. Wniosek można złożyć jedynie na tej podstawie, że:
 - a) członek Komisji Odwoławczej brał udział w podejmowaniu decyzji z naruszeniem art. 24 ust. 1, albo pomimo wykluczenia stosownie do decyzji na podstawie art. 24 ust. 4;
 - b) w skład Komisji Odwoławczej wchodziła osoba nie wyznaczona na członka Komisji Odwoławczych;
 - c) nastąpiło istotne naruszenie art. 113;
 - d) w postępowaniu odwoławczym wystąpiły jakiegokolwiek inne istotne błędy proceduralne określone w Regulaminie wykonawczym; albo
 - e) na decyzję mogło mieć wpływ przestępstwo udowodnione zgodnie z warunkami ustalonymi w Regulaminie wykonawczym.
3. Wniosek o zbadanie decyzji nie ma skutku zawieszającego.
4. Wniosek o zbadanie decyzji składa się w formie uzasadnionego oświadczenia zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego. Wniosek na podstawie ust. 2 pkt. a)-d), składa się w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o decyzji Komisji Odwoławczej. Wniosek na podstawie ust. 2 pkt. e) składa się w ciągu dwóch miesięcy od daty udowodnienia przestępstwa i w żadnym razie nie później niż pięć lat od powiadomienia o decyzji Komisji Odwoławczej. Wniosek uważa się za złożony z chwilą wniesienia przewidzianej opłaty.
5. Rozszerzona Komisja Odwoławcza rozpatruje wniosek o zbadanie decyzji zgodnie z Regulaminem wykonawczym. Jeśli wniosek zostaje uwzględniony, Rozszerzona Komisja Odwoławcza unieważnia decyzję i ponownie wszczyna postępowanie przed Komisjami Odwoławczymi zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego.
6. Każda osoba, która w wyznaczonym umawiającym się państwie stosowała w dobrej wierze wynalazek będący przedmiotem europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego albo poczyniła poważne przygotowania do stosowania takiego wynalazku w okresie od wydania decyzji przez Komisję Odwoławczą do publikacji wzmianki o decyzji Rozszerzonej Komisji Odwoławczej w sprawie wniosku, może nieodpłatnie nadal stosować wynalazek w swoim przedsiębiorstwie lub dla jego potrzeb.

CZEŚĆ VII PRZEPISY WSPÓLNE

Rozdział I

Wspólne przepisy proceduralne

Artykuł 113

Prawo stron do przedstawienia uwag i podstawy decyzji

1. Decyzje Europejskiego Urzędu Patentowego mogą opierać się jedynie na podstawach lub dowodach, co do których zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag.
2. Europejski Urząd Patentowy rozpatruje i wydaje decyzje w sprawie europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego jedynie w oparciu o tekst przedłożony lub uzgodniony przez zgłaszającego lub właściciela patentu.

Artykuł 114

Badanie prowadzone z własnej inicjatywy Europejskiego Urzędu Patentowego

1. Europejski Urząd Patentowy, w toku toczącego się postępowania, bada z własnej inicjatywy stan faktyczny; w tym badaniu nie jest ograniczony faktami, dowodami i argumentami przedstawionymi przez strony ani wnioskowanymi żądaniami.
2. Europejski Urząd Patentowy może nie brać pod uwagę faktów lub dowodów, które nie zostały dostarczone przez zainteresowane strony we właściwym czasie.

Artykuł 115

Uwagi osób trzecich

W postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego każda osoba trzecia może, stosownie do postanowień Regulaminu wykonawczego, zgłosić uwagi dotyczące zdolności patentowej wynalazku, którego dotyczy zgłoszenie lub patent. Osoba ta nie jest stroną postępowania.

Artykuł 116**Postępowanie ustne**

1. Postępowanie ustne przeprowadza się albo na wniosek Europejskiego Urzędu Patentowego, jeśli Urząd ten uzna to za wskazane, bądź na wniosek jednej ze stron postępowania. Jednakże Europejski Urząd Patentowy może odrzucić wniosek o dalsze postępowanie ustne przed tym samym wydziałem, jeżeli strony oraz przedmiot postępowania są te same.
2. Niemniej jednak postępowanie ustne będzie prowadzone przed Sekcją Zgłoszeń na wniosek zgłaszającego jedynie wówczas, jeżeli Sekcja Zgłoszeń uzna to za wskazane lub, jeżeli przewiduje odrzucenie europejskiego zgłoszenia patentowego.
3. Postępowanie ustne przed Sekcją Zgłoszeń, Wydziałami Badań i Wydziałem Prawnym jest niejawne.
4. Postępowanie ustne jest jawne, włącznie z ogłoszeniem decyzji, przed Komisjami Odwoławczymi i Rozszerzoną Komisją Odwoławczą po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego, a także przed Wydziałami ds. Sprzeciwów, o ile wydział, przed którym prowadzone jest postępowanie nie zarządzi inaczej w przypadkach, kiedy dopuszczenie publiczności mogłoby spowodować poważne i nieuzasadnione szkody, zwłaszcza dla strony postępowania.

Artykuł 117**Przeprowadzenie dowodu i środki służące do tego celu**

1. W postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym przewidziane są następujące środki służące do przedstawienia lub uzyskania dowodu:
 - a) przesłuchanie stron,
 - b) żądanie dostarczenia informacji,
 - c) przedstawienie dokumentów,
 - d) przesłuchanie świadków,
 - e) zasięgnięcie opinii ekspertów,
 - f) wizja lokalna,
 - g) oświadczenia na piśmie złożone pod przysięgą.
2. Procedurę dotyczącą takiego przeprowadzania dowodu ustala Regulamin wykonawczy.

Artykuł 118

Jednolitość europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego

Jeżeli zgłaszający lub właściciele patentu europejskiego nie są tymi samymi osobami w stosunku do różnych wyznaczonych umawiających się państw, będą oni uznawani, dla celów postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, za współzgłaszających lub współwłaścicieli. Jednolitość zgłoszenia lub patentu w tych postępowaniach nie zostaje naruszona; w szczególności tekst zgłoszenia lub patentu powinien być jednakowy dla wszystkich wyznaczonych umawiających się państw, chyba że przepisy niniejszej Konwencji stanowią inaczej.

Artykuł 119

Doręczenia

Europejski Urząd Patentowy z własnej inicjatywy doręcza decyzje, wezwania, zawiadomienia i inną korespondencję zgodnie z Regulaminem wykonawczym. Doręczenia, jeżeli tego wymagają wyjątkowe okoliczności, mogą być dokonywane za pośrednictwem centralnych urzędów własności przemysłowej umawiających się państw.

Artykuł 120

Terminy

Przepisy Regulaminu wykonawczego określają;

- a) terminy, które mają być przestrzegane w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym, a które nie zostały ustalone w niniejszej Konwencji;
- b) sposób obliczania terminów i warunki, na jakich terminy mogą zostać przedłużone;
- c) minimalne i maksymalne długości terminów ustalanych przez Europejski Urząd Patentowy.

Artykuł 121

Dalsze rozpatrywanie europejskiego zgłoszenia patentowego

1. Jeśli zgłaszający nie dotrzyma terminu przed Europejskim Urzędem Patentowym, może on ubiegać się o dalsze rozpatrywanie europejskiego zgłoszenia patentowego.
2. Europejski Urząd Patentowy uwzględni wniosek pod warunkiem, że spełnione zostały wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym. W przeciwnym przypadku odrzuca wniosek.

3. Jeśli wniosek został uwzględniony, uważa się, że nie nastąpiły skutki prawne spowodowane nie dotrzymaniem terminu.
4. Dalsze rozpatrywanie wykluczone jest w odniesieniu do terminów przewidzianych w art. 87 ust. 1, art. 108 i art. 112a ust. 4, jak również do terminów dotyczących wniesienia wniosku o dalsze rozpatrywanie lub przywrócenie praw. Regulamin wykonawczy może wykluczyć dalsze rozpatrywanie w odniesieniu do innych terminów.

Artykuł 122

Przywrócenie praw

1. Zgłaszającemu lub właścicielowi patentu europejskiego, którzy pomimo dołożenia wszelkich wymaganych w danych okolicznościach starań, nie byli w stanie dotrzymać terminu przed Europejskim Urzędem Patentowym, zostaną na wniosek przywrócone prawa, jeśli bezpośrednim skutkiem niedotrzymania tego terminu było odrzucenie europejskiego zgłoszenia patentowego lub podania albo uznanie europejskiego zgłoszenia patentowego za wycofane lub unieważnienie patentu europejskiego albo utrata jakiegokolwiek innego prawa lub środków odszkodowawczych.
2. Europejski Urząd Patentowy uwzględni wniosek pod warunkiem, że spełnione zostały warunki przewidziane w ust. 1 oraz wszystkie pozostałe wymogi ustalone w Regulaminie wykonawczym. W przeciwnym przypadku odrzuca wniosek.
3. Jeśli wniosek został uwzględniony, uważa się, że nie nastąpiły skutki prawne spowodowane niedotrzymaniem terminu.
4. Przywrócenie praw jest wykluczone w odniesieniu do terminu dotyczącego złożenia wniosku o przywrócenie praw. Regulamin wykonawczy może wykluczyć przywrócenie praw w odniesieniu do innych terminów.
5. Każdy, kto w wyznaczonym umawiającym się państwie, w okresie pomiędzy utratą praw, o których mowa w ust. 1, a publikacją wzmianki o przywróceniu tych praw, w dobrej wierze stosował lub poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do stosowania wynalazku, który jest przedmiotem opublikowanego europejskiego zgłoszenia patentowego lub patentu europejskiego, może nieodpłatnie kontynuować takie stosowanie w swoim przedsiębiorstwie lub dla jego potrzeb.
6. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie ogranicza prawa umawiającego się państwa do przywrócenia praw w odniesieniu do terminów przewidzianych w niniejszej Konwencji, które mają być dotrzymane przed organami tego państwa.

Artykuł 123**Zmiany**

1. Europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski mogą być zmienione w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego. W każdym wypadku zgłaszającemu dana będzie co najmniej jedna możliwość zmiany zgłoszenia z własnej woli.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe lub patent europejski nie mogą być zmienione w taki sposób, aby obejmowały przedmiot, który wykracza poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane.
3. Patent europejski nie może być zmieniony w taki sposób, aby rozszerzał ochronę przyznaną tym patentem.

Artykuł 124**Informacje dotyczące stanu techniki**

1. Europejski Urząd Patentowy może, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego, wezwać zgłaszającego do dostarczenia informacji dotyczących stanu techniki, które były brane pod uwagę w krajowym lub regionalnym postępowaniu patentowym i dotyczyły wynalazku, którego dotyczy europejskie zgłoszenie patentowe.
2. Jeśli zgłaszający nie udzieli w terminie odpowiedzi na wezwanie, o którym mowa w ust. 1, europejskie zgłoszenie patentowe uważa się za wycofane.

Artykuł 125**Odesłanie do zasad ogólnych**

W przypadku przepisów proceduralnych w niniejszej Konwencji, Europejski Urząd Patentowy bierze pod uwagę zasady procedury ogólnie przyjęte w umawiających się państwach.

Artykuł 126**Ustanie zobowiązań finansowych
(skreślony)**

Rozdział II

Informacje do wglądu publicznego i dla władz urzędowych

Artykuł 127

Europejski rejestr patentowy

Europejski Urząd Patentowy prowadzi Europejski rejestr patentowy, do którego wpisuje się dane określone w Regulaminie wykonawczym. Do Europejskiego rejestru patentowego nie dokonuje się żadnego wpisu przed publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego. Europejski rejestr patentowy dostępny jest do wglądu publicznego.

Artykuł 128

Wgląd do akt

1. Akta dotyczące europejskich zgłoszeń patentowych, które nie zostały jeszcze opublikowane, nie będą udostępniane do wglądu bez zgody zgłaszającego.
2. Każda osoba, która może dowieść, że zgłaszający o patent europejski przeciwstawia w stosunku do niej swoje prawa na podstawie tego zgłoszenia, może uzyskać dostęp do akt przed publikacją tego zgłoszenia i bez zgody zgłaszającego.
3. Jeżeli europejskie zgłoszenie wydzielone lub nowe europejskie zgłoszenie patentowe, dokonane zgodnie z art. 61 ust. 1 zostają opublikowane, każdy może uzyskać dostęp do akt wcześniejszego zgłoszenia przed publikacją tego zgłoszenia i bez zgody zgłaszającego.
4. Po publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego, akta dotyczące takiego zgłoszenia oraz udzielonego na jego podstawie patentu europejskiego mogą być na wniosek udostępnione do wglądu, z zastrzeżeniem ograniczeń ustalonych w Regulaminie wykonawczym.
5. Jeszcze przed publikacją europejskiego zgłoszenia patentowego Europejski Urząd Patentowy może podać do wiadomości osobom trzecim lub opublikować szczegółowe dane wymienione w Regulaminie wykonawczym.

Artykuł 129

Publikacje okresowe

Europejski Urząd Patentowy okresowo publikuje:

- a) Europejski Biuletyn Patentowy zawierający szczegółowe dane, których publikację nakazuje Konwencja, Regulamin wykonawczy albo prezes Europejskiego Urzędu Patentowego.
- b) Dziennik Urzędowy Europejskiego Urzędu Patentowego, zawierający komunikaty i informacje o charakterze ogólnym podawane do wiadomości przez

prezesa Europejskiego Urzędu Patentowego, jak również wszelkie inne informacje dotyczące niniejszej Konwencji lub wykonywania jej postanowień.

Artykuł 130

Wymiana informacji

1. O ile niniejsza Konwencja lub ustawy krajowe nie przewidują inaczej, Europejski Urząd Patentowy i centralne urzędy własności przemysłowej każdego umawiającego się państwa przekazują sobie wzajemnie na wniosek wszelkie użyteczne informacje dotyczące europejskich lub krajowych zgłoszeń patentowych oraz odnoszącego się do nich postępowania.
2. Przepisy ust. 1 stosuje się do przekazywania informacji na mocy porozumień roboczych pomiędzy Europejskim Urzędem Patentowym a:
 - a) centralnymi urzędami własności przemysłowej w innych państwach;
 - b) organizacją międzyrządową, której powierzono zadanie udzielania patentów;
 - c) każdą inną organizacją.
3. Przekazywanie informacji na podstawie ust. 1 i 2 a) i b) nie podlega ograniczeniom ustalonym w art. 128. Rada Administracyjna może postanowić, że przekazywanie informacji na podstawie ust. 2 c) nie będzie podlegało takim ograniczeniom, pod warunkiem, że zainteresowana organizacja będzie traktowała przekazaną informację jako poufną do momentu publikacji europejskiego zgłoszenia patentowego.

Artykuł 131

Współpraca w sprawach administracyjnych i prawnych

1. O ile przepisy niniejszej Konwencji lub prawa krajowego nie przewidują inaczej, Europejski Urząd Patentowy i sądy lub organy umawiających się państw udzielają sobie wzajemnie na wniosek pomocy poprzez przekazywanie informacji lub udostępnianie akt do wglądu. Jeżeli Europejski Urząd Patentowy udostępnia akta do wglądu sądom, prokuraturze lub centralnym urzędом własności przemysłowej, wgląd do akt nie podlega ograniczeniom ustalonym w art. 128.
2. Na prośbę Europejskiego Urzędu Patentowego o udzielenie pomocy sądowej, sądy lub inne właściwe organy umawiających się państw podejmują na rzecz tego Urzędu, oraz w ramach swej właściwości, niezbędne dochodzenie lub inne środki prawne.

Artykuł 132

Wymiana publikacji

1. Europejski Urząd Patentowy i centralne urzędy własności przemysłowej umawiających się państw przesyłają sobie wzajemnie bezpłatnie na wniosek i do własnego użytku, jeden lub więcej egzemplarzy swoich publikacji.
2. Europejski Urząd Patentowy może zawierać porozumienia dotyczące wymiany lub dostarczania publikacji.

Rozdział III

Przedstawicielstwo

Artykuł 133

Ogólne zasady dotyczące przedstawicielstwa

1. W zastrzeżeniu przepisów ust. 2, żadna osoba nie będzie zmuszona do korzystania z usług zawodowego przedstawiciela w postępowaniu ustanowionym niniejszą Konwencją.
2. Osoby fizyczne lub prawne nie mające miejsca zamieszkania lub głównej siedziby firmy w umawiającym się państwie, reprezentowane są przez zawodowego przedstawiciela i działają za jego pośrednictwem we wszystkich rodzajach postępowań ustanowionych niniejszą Konwencją, z wyjątkiem dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego; Regulamin wykonawczy może dopuścić inne wyjątki.
3. Osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania lub główną siedzibę firmy w umawiającym się państwie, mogą być reprezentowane w postępowaniu ustanowionym niniejszą Konwencją przez pracownika, który nie musi być zawodowym przedstawicielem, ale jest upoważniony zgodnie z przepisami Regulaminu wykonawczego. Regulamin wykonawczy może ustalić, czy i na jakich warunkach pracownik osoby prawnej może reprezentować również inne osoby prawne, które mają swe główne siedziby firmy w umawiającym się państwie i pozostają w związkach o charakterze gospodarczym z tą osobą prawną.
4. Regulamin wykonawczy może ustanowić szczególne przepisy dotyczące wspólnego przedstawicielstwa stron działających łącznie.

Artykuł 134**Przedstawicielstwo przed Europejskim Urzędem Patentowym**

1. Reprezentowanie osób fizycznych lub prawnych w postępowaniu ustanowionym niniejszą Konwencją może być podejmowane jedynie przez zawodowych przedstawicieli, których nazwiska figurują na liście prowadzonej w tym celu przez Europejski Urząd Patentowy.
2. Każda osoba fizyczna, która
 - a) jest obywatelem umawiającego się państwa,
 - b) ma siedzibę firmy lub miejsce zatrudnienia w umawiającym się państwie i
 - c) zdała europejski egzamin kwalifikacyjny, może być wpisana na listę zawodowych przedstawicieli.
3. W okresie jednego roku od daty przystąpienia państwa do niniejszej Konwencji, o wpis na taką listę może również ubiegać się każda osoba fizyczna, która
 - a) jest obywatelem umawiającego się państwa,
 - b) posiada siedzibę firmy lub miejsce zatrudnienia w umawiającym się państwie, które przystąpiło do Konwencji oraz
 - c) upoważniona jest do reprezentowania w sprawach patentowych osób fizycznych lub prawnych przed centralnym urzędem własności przemysłowej tego państwa. Jeżeli takie upoważnienie nie jest uwarunkowane wymogiem specjalnych kwalifikacji zawodowych, wówczas osoba taka musi działać w tym państwie jako przedstawiciel w sprawach patentowych przez co najmniej pięć lat.
4. Wpisu dokonuje się na wniosek, do którego załączone są zaświadczenia potwierdzające, że spełnione są warunki ustalone w ust. 2 lub 3.
5. Osoby, których nazwiska figurują na liście zawodowych przedstawicieli uprawnione są do działania we wszystkich rodzajach postępowań ustanowionych niniejszą Konwencją.
6. Dla celów działania w charakterze zawodowego przedstawiciela, każda osoba, której nazwisko figuruje na liście, o której mowa w ust. 1, uprawniona jest do utworzenia siedziby firmy w każdym umawiającym się państwie, w którym może być prowadzone postępowanie ustanowione niniejszą Konwencją, z uwzględnieniem postanowień Protokołu w sprawie centralizacji, stanowiącego załącznik do niniejszej Konwencji. Jedynie w indywidualnych przypadkach władze takiego państwa mogą pozbawić niniejszego uprawnienia na mocy przepisów prawnych przyjętych w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego oraz prawa i porządku. Przed podjęciem takiego działania powinno być ono skonsultowane z prezesem Europejskiego Urzędu Patentowego.

7. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego może zezwolić na odstąpienie od:
 - a) wymogu określonego w ust. 2 pkt. a) lub ust. 3 pkt. a) w szczególnych okolicznościach;
 - b) wymogu określonego w ust. 3 pkt. c), drugie zdanie, jeśli zgłaszający dostarczy dowód, że nabył wymagane kwalifikacje w inny sposób.
8. Reprezentowanie w postępowaniu ustanowionym niniejszą Konwencją może, na takich samych zasadach, na jakich jest ono podejmowane przez zawodowego przedstawiciela, być również podejmowane przez każdego prawnika uprawnionego do prowadzenia praktyki w umawiającym się państwie i mającego siedzibę firmy w tym państwie, w takim zakresie, w jakim jest on uprawniony w tym państwie do działania jako zawodowy przedstawiciel w sprawach patentowych. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 134a

Institut Zawodowych Przedstawicieli przed Europejskim Urzędem Patentowym

1. Rada Administracyjna posiada kompetencje do zatwierdzania i zmiany przepisów dotyczących:
 - a) Instytutu Zawodowych Przedstawicieli przed Europejskim Urzędem Patentowym, dalej zwanego Instytutem;
 - b) kwalifikacji i szkolenia, wymaganych dla dopuszczenia kandydata do europejskiego egzaminu kwalifikacyjnego oraz przeprowadzenia takiego egzaminu;
 - c) uprawnień dyscyplinarnych wykonywanych przez Instytut lub Europejski Urząd Patentowy w stosunku do zawodowych przedstawicieli;
 - d) zobowiązania do poufności spoczywającego na zawodowym przedstawicielu oraz przywileju nie ujawniania w postępowaniu przed Europejskim Urzędem Patentowym korespondencji pomiędzy zawodowym przedstawicielem i jego klientem lub każdą inną osobą.
2. Każda osoba wpisana na listę zawodowych przedstawicieli, o której mowa w art. 134 ust. 1, jest członkiem Instytutu.

CZĘŚĆ VIII

WPŁYW NA PRAWO KRAJOWE

Rozdział I

Zamiana na krajowe zgłoszenie patentowe

Artykuł 135

Wniosek o zamianę

1. Centralny urząd własności przemysłowej wyznaczonego umawiającego się państwa stosuje procedurę dotyczącą udzielenia patentu krajowego na wniosek zgłaszającego lub właściciela patentu europejskiego w następujących okolicznościach:
 - a) jeżeli europejskie zgłoszenie patentowe uznane jest za wycofane stosownie do art. 77 ust. 3;
 - b) w innych przypadkach przewidzianych prawem krajowym, kiedy na podstawie niniejszej Konwencji europejskie zgłoszenie patentowe zostaje odrzucone lub wycofane bądź uznane za wycofane lub patent europejski zostaje unieważniony.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt. a), wniosek o zamianę składa się w centralnym urzędzie własności przemysłowej, w którym dokonane zostało europejskie zgłoszenie patentowe. Urząd ten, z zastrzeżeniem przepisów dotyczących bezpieczeństwa krajowego, przekazuje wniosek bezpośrednio do wymienionych w nim centralnych urzędów własności przemysłowej umawiających się państw.
3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt. b), wniosek o zamianę wnosi się do Europejskiego Urzędu Patentowego zgodnie z przepisami Regulaminu wykonawczego. Wniosek uważa się za złożony dopiero po wniesieniu opłaty za zamianę. Europejski Urząd Patentowy przekazuje wniosek do wymienionych w nim centralnych urzędów własności przemysłowej umawiających się państw.
4. Skutek europejskiego zgłoszenia patentowego, o którym mowa w art. 66 nie nastąpi, jeśli wniosek o zamianę zostanie złożony po terminie.

Artykuł 136

Wniesienie i przekazanie wniosku (skreślony)

Artykuł 137

Formalne wymogi dla dokonania zamiany

1. Europejskie zgłoszenie patentowe przekazane zgodnie z art. 135, ust. 2 lub ust. 3, nie podlega tym formalnym wymogom prawa krajowego, które różnią się od wymogów przewidzianych niniejszą Konwencją lub są wymogami dodatkowymi.
2. Centralny urząd własności przemysłowej, któremu zgłoszenie zostaje przekazane, może wymagać od zgłaszającego, aby w terminie nie krótszym niż dwa miesiące:
 - a) wniósł krajową opłatę za zgłoszenie, oraz
 - b) złożył tłumaczenie oryginalnego tekstu europejskiego zgłoszenia patentowego na jeden z języków urzędowych danego państwa oraz, w razie potrzeby, tekstu zmienionego w toku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, który zgłaszający chce wykorzystać jako podstawę w procedurze krajowej.

Rozdział II

Unieważnienie i prawa uprzednie

Artykuł 138

Unieważnienie patentów europejskich

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 139, patent europejski może być unieważniony ze skutkiem dla umawiającego się państwa jedynie z następujących przyczyn:
 - a) przedmiot patentu europejskiego nie posiada zdolności patentowej zgodnie z art. 52-57;
 - b) patent europejski nie ujawnia wynalazku w sposób wystarczająco jasny i pełny dla jego wykonania przez specjalistę z danej dziedziny,
 - c) przedmiot patentu europejskiego wykracza poza treść zgłoszenia, które zostało dokonane lub, jeżeli patent udzielony został na zgłoszenie wydzielone lub na nowe zgłoszenie dokonane zgodnie z art. 61, poza treść dokonanego wcześniej zgłoszenia,
 - d) ochrona przyznana patentem europejskim została rozszerzona, lub
 - e) właściciel patentu europejskiego nie jest uprawnionym zgodnie z art. 60 ust. 1.
2. Jeżeli podstawy unieważnienia dotyczą tylko części patentu europejskiego, patent zostaje ograniczony poprzez odpowiednią zmianę zastrzeżeń i unieważniony w części.

3. W postępowaniu przed właściwym sądem lub organem, które dotyczy ważności patentu europejskiego, właściciel patentu ma prawo do ograniczenia patentu poprzez zmianę zastrzeżeń. Ograniczony w taki sposób patent stanowi podstawę dla tego postępowania.

Artykuł 139

Prawa powstałe wcześniej lub w tej samej dacie

1. W każdym wyznaczonym umawiającym się państwie europejskie zgłoszenie patentowe i patent europejski mają w odniesieniu do krajowego zgłoszenia patentowego i patentu krajowego taki sam skutek związany z prawem pierwszeństwa, jaki mają krajowe zgłoszenie patentowe i patent krajowy.
2. Krajowe zgłoszenie patentowe i patent krajowy w umawiającym się państwie mają w odniesieniu do patentu europejskiego, w którym dane umawiające się państwo jest wyznaczone, taki sam skutek związany z prawem pierwszeństwa, jaki mają w odniesieniu do patentu krajowego.
3. Każde umawiające się państwo może postanowić, czy i na jakich warunkach wynalazek ujawniony zarówno w europejskim zgłoszeniu patentowym lub patencie, jak i w krajowym zgłoszeniu patentowym lub patencie, mającymi tę samą datę zgłoszenia lub, jeżeli zastrzegane jest pierwszeństwo, tę samą datę pierwszeństwa, może być chroniony jednocześnie oboma zgłoszeniami lub patentami.

Rozdział III

Inne skutki

Artykuł 140

Krajowe wzory użytkowe i świadectwa użyteczności

Przepisy art. 66, art. 124, art. 135, art. 137 i art. 139 mają zastosowanie do wzorów użytkowych i świadectw użyteczności oraz do zgłoszeń wzorów użytkowych i świadectw użyteczności zarejestrowanych lub zdeponowanych w umawiających się państwach, których ustawodawstwa przewidują takie wzory lub świadectwa.

Artykuł 141

Opłaty za utrzymanie patentów europejskich w mocy

1. Opłaty za utrzymanie patentu europejskiego w mocy mogą być pobierane jedynie za lata następujące po roku, o którym mowa w art. 86 ust. 2.

2. Wszystkie opłaty za utrzymanie patentu w mocy, które są wymagalne w ciągu dwóch miesięcy od publikacji w Europejskim Biuletynie Patentowym wzmianki o udzieleniu patentu europejskiego, uważa się za ważne wniesione, jeśli zostały wniesione w tym terminie. Nie pobiera się żadnych opłat przewidzianych w ustawodawstwie krajowym.

CZĘŚĆ IX

POROZUMIENIA SZCZEGÓLNE

Artykuł 142

Patenty jednolite

1. Grupa umawiających się państw, która w porozumieniu szczególnym postanowiła, że patent europejski udzielony na te państwa ma jednolity charakter na całych ich terytoriach, może postanowić, że patent europejski w odniesieniu do tych wszystkich państw może być udzielony jedynie łącznie.
2. Jeżeli jakakolwiek grupa umawiających się państw skorzysta z upoważnienia zawartego w ust. 1, wówczas mają zastosowanie przepisy niniejszej części.

Artykuł 143

Wydziały specjalne Europejskiego Urzędu Patentowego

1. Grupa umawiających się państw może powierzyć Europejskiemu Urzędowi Patentowemu dodatkowe zadania.
2. Dla realizacji dodatkowych zadań, w ramach Europejskiego Urzędu Patentowego mogą zostać utworzone specjalne wydziały, wspólne dla grupy umawiających się państw. Wydziałami specjalnymi kieruje prezes Europejskiego Urzędu Patentowego; przepisy art. 10 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 144

Przedstawicielstwo przed wydziałami specjalnymi

Grupa umawiających się państw może ustanowić przepisy szczególne regulujące kwestię reprezentowania stron przed wydziałami, o których mowa w art. 143 ust. 2.

Artykuł 145

Nadzwyczajna Komisja Rady Administracyjnej

1. Grupa umawiających się państw może utworzyć nadzwyczajną komisję Rady Administracyjnej dla celów nadzorowania działalności wydziałów specjalnych utworzonych na podstawie art. 143 ust. 2; Europejski Urząd Patentowy oddaje do jej dyspozycji taki personel, pomieszczenia i wyposażenie, jakie mogą być niezbędne dla wykonywania jej obowiązków. Prezes Europejskiego Urzędu Patentowego odpowiada za działalność wydziałów specjalnych przed nadzwyczajną komisją Rady Administracyjnej.

2. Skład, kompetencje i funkcje nadzwyczajnej komisji określa grupa umawiających się państw.

Artykuł 146

Pokrywanie wydatków na wykonywanie zadań specjalnych

Jeżeli Europejskiemu Urzędowi Patentowemu powierzone zostały na mocy art. 143 zadania dodatkowe, grupa umawiających się państw pokrywa wydatki poniesione przez Organizację przy wykonywaniu tych zadań. Jeżeli dla wykonywania tych dodatkowych zadań utworzone zostały w Europejskim Urzędzie Patentowym specjalne wydziały, grupa pokrywa wydatki na personel, pomieszczenia i wyposażenie podlegające tym wydziałom. Przepisy art. 39 ust. 3 i 4, art. 41 i art. 47 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 147

Wpłaty z tytułu opłat za utrzymanie w mocy patentów jednolitych

Jeśli grupa umawiających się państw ustaliła wspólną taryfę opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich, wówczas procentowy udział, o którym mowa w art. 39 ust. 1 oblicza się na podstawie wspólnej taryfy opłat; kwota minimalna, o której mowa w art. 39 ust. 1 ma zastosowanie do patentów jednolitych. Przepisy art. 39 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 148

Europejskie zgłoszenie patentowe jako przedmiot własności

1. O ile grupa umawiających się państw nie postanowi inaczej stosuje się przepisy art. 74.
2. Grupa umawiających się państw może postanowić, że europejskie zgłoszenie patentowe, w którym takie umawiające się państwa zostały wyznaczone, może zostać przeniesione, oddane w zastaw lub poddane jakimkolwiek środkowi egzekucji jedynie w stosunku do wszystkich umawiających się państw grupy i zgodnie z przepisami porozumienia szczególnego.

Artykuł 149

Wyznaczenie łączne

1. Grupa umawiających się państw może postanowić, że państwa te mogą być wyznaczone jedynie łącznie, oraz że wyznaczenie jednego lub tylko niektórych z tych państw będzie uważane za wyznaczenie wszystkich państw z grupy.

2. Jeżeli Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd wyznaczony zgodnie z art. 153 ust. 1, wówczas przepis ust. 1 ma zastosowanie, jeśli zgłaszający wskazał w zgłoszeniu międzynarodowym, że pragnie uzyskać patent europejski dla jednego lub większej liczby wyznaczonych państw takiej grupy. Ten sam przepis ma zastosowanie, jeśli zgłaszający wyznacza w zgłoszeniu międzynarodowym jedno umawiające się państwo z grupy, którego ustawodawstwo krajowe stanowi, że wyznaczenie tego państwa wywołuje skutek zgłoszenia o patent europejski.

Artykuł 149a

Inne porozumienia pomiędzy umawiającymi się państwami

1. Żadne postanowienie niniejszej Konwencji nie jest tak sformułowane, aby ograniczać prawo jakiegokolwiek lub wszystkich umawiających się państw do zawierania szczególnych porozumień dotyczących jakichkolwiek spraw związanych z europejskimi zgłoszeniami patentowymi lub patentami europejskimi, które na podstawie niniejszej Konwencji podporządkowane są prawu krajowemu i przez to prawo regulowane, w szczególności takich, jak:
 - a) porozumienie ustanawiające wspólny europejski sąd patentowy dla umawiających się państw, będących stronami tego porozumienia;
 - b) porozumienie ustanawiające wspólną instytucję dla umawiających się państw, będących stronami tego porozumienia, do wydawania, na wniosek sądów krajowych lub krajowych organów kwasi-sądowych, opinii w sprawach europejskiego prawa patentowego lub ujednoczonego krajowego prawa patentowego;
 - c) porozumienie, na podstawie którego umawiające się państwa będące stronami tego porozumienia rezygnują całkowicie lub częściowo z tłumaczeń patentów europejskich, o których mowa w art. 65;
 - d) porozumienie, na podstawie którego umawiające się państwa będące stronami tego porozumienia postanawiają, że tłumaczenia patentów europejskich wymagane na podstawie art. 65 mogą być składane w Europejskim Urzędzie Patentowym i przez ten urząd publikowane.
2. Rada Administracyjna jest właściwa do podjęcia decyzji, że
 - a) członkowie Komisji Odwoławczych lub Rozszerzonej Komisji Odwoławczej mogą pracować w europejskim sądzie patentowym lub we wspólnej instytucji opiniodawczej oraz brać udział w postępowaniu przed tym sądem albo instytucją opiniodawczą stosownie do tego rodzaju porozumienia;
 - b) Europejski Urząd Patentowy zapewni wspólnej instytucji opiniodawczej taki personel pomocniczy, pomieszczenie oraz wyposażenie, jakie mogą być niezbędne do spełniania jej obowiązków, a wydatki ponoszone przez tę instytucję pokrywa w pełni lub częściowo Organizacja.

CZĘŚĆ X

ZGŁOSZENIA MIĘDZYNARODOWE NA PODSTAWIE UKŁADU O WSPÓŁPRACY PATENTOWEJ – ZGŁOSZENIA EURO-PCT

Artykuł 150

Stosowanie Układu o współpracy patentowej

1. Układ o współpracy patentowej z dnia 19 czerwca 1970 r., zwany dalej PCT, stosuje się zgodnie z przepisami niniejszej części.
2. Zgłoszenia międzynarodowe dokonane na podstawie PCT mogą być przedmiotem postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym. W postępowaniu tym stosuje się przepisy PCT oraz Regulaminu do PCT i uzupełniająco przepisy niniejszej Konwencji. W przypadku rozbieżności decydują przepisy PCT lub Regulaminu do PCT.

Artykuł 151

Europejski Urząd Patentowy jako urząd przyjmujący

Europejski Urząd Patentowy działa jako urząd przyjmujący w rozumieniu PCT, zgodnie z postanowieniami Regulaminu wykonawczego. Stosuje się postanowienia art. 75 ust. 2.

Artykuł 152

Europejski Urząd Patentowy jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań lub Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych

Europejski Urząd Patentowy, zgodnie z porozumieniem zawartym między Organizacją i Biurem Międzynarodowym Światowej Organizacji Własności Intelektualnej, działa jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań i Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych, w rozumieniu PCT, dla zgłaszających, którzy mają miejsce zamieszkania albo są obywatelami państwa będącego stroną niniejszej Konwencji. Niniejsze porozumienie może przewidywać, że Europejski Urząd Patentowy działa także w odniesieniu do innych zgłaszających.

Artykuł 153**Europejski Urząd Patentowy jako urząd wyznaczony lub urząd wybrany**

1. Europejski urząd Patentowy jest
 - a) urzędem wyznaczonym dla każdego państwa będącego stroną niniejszej Konwencji, w stosunku do którego obowiązuje PCT i które zostało wyznaczone w zgłoszeniu międzynarodowym oraz, na które zgłaszający pragnie uzyskać patent europejski, oraz
 - b) urzędem wybranym, jeśli zgłaszający dokonał wyboru państwa wyznaczonego stosownie do pkt. a).
2. Zgłoszenie międzynarodowe, dla którego Europejski Urząd Patentowy jest urzędem wyznaczonym lub wybranym i któremu została nadana międzynarodowa data zgłoszenia, jest równoważne ze zwykłym zgłoszeniem europejskim (zgłoszenie Euro-PCT).
3. Międzynarodowa publikacja zgłoszenia Euro-PCT w jednym z języków urzędowych Europejskiego Urzędu Patentowego zastępuje publikację europejskiego zgłoszenia patentowego i wzmiankę o niej zamieszcza się w Europejskim Biuletynie Patentowym.
4. Jeśli zgłoszenie Euro-PCT zostało opublikowane w innym języku, tłumaczenie tego zgłoszenia na jeden z języków urzędowych wnosi się do Europejskiego Urzędu Patentowego, który je publikuje. Z zastrzeżeniem art. 67 ust. 3 ochrona tymczasowa na podstawie art. 67 ust. 1 i 2 rozpoczyna się od daty tej publikacji.
5. Zgłoszenie Euro-PCT traktuje się jako europejskie zgłoszenie patentowe i uważa się za zawarte w stanie techniki na podstawie art. 54 ust. 3, jeśli zostaną spełnione warunki ustalone w ust. 3 lub ust. 4 oraz w Regulaminie wykonawczym.
6. Międzynarodowe sprawozdanie z poszukiwania sporządzone w odniesieniu do zgłoszenia Euro-PCT lub zastępujące go oświadczenie oraz ich międzynarodowa publikacja zastępują sprawozdanie z poszukiwania europejskiego i wzmiankę o jego publikacji w Europejskim Biuletynie Patentowym.
7. Sprawozdanie z dodatkowego poszukiwania europejskiego sporządza się w odniesieniu do każdego zgłoszenia Euro-PCT, o którym mowa w ust. 5. Rada Administracyjna może podjąć decyzję o rezygnacji ze sprawozdania z dodatkowego poszukiwania lub o obniżeniu opłaty za poszukiwanie.

Artykuł 154**Europejski Urząd Patentowy
jako Międzynarodowy Organ Poszukiwań
(skreślony)**

Artykuł 155

**Europejski Urząd Patentowy
jako Międzynarodowy Organ Badań Wstępnych
(skreślony)**

Artykuł 156

**Europejski Urząd Patentowy jako urząd wybrany
(skreślony)**

Artykuł 157

**Sprawozdanie z poszukiwania międzynarodowego
(skreślony)**

Artykuł 158

**Publikacja zgłoszenia międzynarodowego
i jego dostarczenie do Europejskiego Urzędu Patentowego
(skreślony)**

CZĘŚĆ XI PRZEPISY PRZEJŚCIOWE (skreślone)

CZĘŚĆ XII POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 164

Regulamin wykonawczy i Protokóły

1. Regulamin wykonawczy, Protokół w sprawie uznawania jurysdykcji, Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów, Protokół w sprawie centralizacji, Protokół w sprawie interpretacji art. 69 oraz Protokół w sprawie obsady personelu stanowią integralną część niniejszej Konwencji.
2. W przypadku rozbieżności pomiędzy przepisami niniejszej Konwencji oraz przepisami Regulaminu wykonawczego, decydują przepisy niniejszej Konwencji.

Artykuł 165

Podpisanie – Ratyfikacja

1. Do dnia 5 kwietnia 1974 r. niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu przez państwa, które brały udział w międzyrządowej konferencji w sprawie ustanowienia europejskiego systemu udzielania patentów lub były poinformowane o zwołaniu tej konferencji i którym oferowano możliwość wzięcia w niej udziału.
2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji; dokumenty ratyfikacyjne składa się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 166

Przystąpienie

1. Niniejsza Konwencja otwarta jest do przystąpienia przez:
 - a) państwa, o których mowa w art. 165 ust. 1,
 - b) każde inne państwo europejskie na zaproszenie Rady Administracyjnej.

2. Każde państwo, które było stroną Konwencji i przestało nią być w wyniku zastosowania art. 172 ust. 4, może przez przystąpienie do niej stać się ponownie stroną Konwencji.
3. Dokumenty przystąpienia składa się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 167

Zastrzeżenia (skreślony)

Artykuł 168

Terytorialny zakres stosowania

1. Każde umawiające się państwo może oświadczyć w dokumentach ratyfikacji albo przystąpienia, lub może, później w każdym innym czasie, poinformować Rząd Republiki Federalnej Niemiec w drodze pisemnego powiadomienia, że niniejsza Konwencja będzie zastosowanie do jednego lub więcej obszarów, za które jest ono odpowiedzialne w stosunkach zewnętrznych. Patenty europejskie udzielone dla tego umawiającego się państwa są również skuteczne na obszarach, w odniesieniu do których obowiązuje takie oświadczenie.
2. Jeśli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, zawarte jest w dokumencie ratyfikacji lub przystąpienia, wówczas obowiązuje od tej samej daty co ratyfikacja lub przystąpienie; jeśli oświadczenie jest zawarte w powiadomieniu dokonanym po złożeniu dokumentu ratyfikacji bądź przystąpienia, powiadomienie takie zaczyna obowiązywać po sześciu miesiącach od daty jego otrzymania przez Rząd Republiki Federalnej Niemiec.
3. Każde umawiające się państwo może w każdym czasie oświadczyć, że stosowanie Konwencji ustaje w stosunku do niektórych lub wszystkich obszarów, których dotyczyło powiadomienie dokonane na podstawie ust. 1. Oświadczenie takie zaczyna obowiązywać po upływie roku od daty otrzymania go przez Rząd Republiki Federalnej Niemiec.

Artykuł 169

Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od daty złożenia dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia przez ostatnie z sześciu państw, na terytorium których całkowita liczba zgłoszeń patentowych dokonanych w 1970 r. wyniosła przynajmniej 180 000 dla wszystkich tych państw.
2. Ratyfikacja lub przystąpienie po wejściu w życie niniejszej Konwencji zaczyna obowiązywać od pierwszego dnia trzeciego miesiąca po złożeniu dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia.

Artykuł 170

Wkład początkowy

1. Każde państwo, które ratyfikuje niniejszą Konwencję lub do niej przystępuje po jej wejściu w życie, wnosi na rzecz Organizacji wkład początkowy, który nie podlega zwrotowi.
2. Wkład początkowy wynosi 5% kwoty obliczonej na dzień, w którym ratyfikacja lub przystąpienie zaczęły obowiązywać, przez zastosowanie procentu uzyskanego dla danego państwa według podziału przewidzianego w art. 40 ust. 3 i 4, do sumy nadzwyczajnych wkładów finansowych należnych od innych umawiających się państw za okresy obrachunkowe poprzedzające datę, o której mowa powyżej.
3. W przypadku, jeżeli za okres obrachunkowy bezpośrednio poprzedzający datę, o której mowa w ust. 2 wkłady finansowe nie były wymagane, wówczas podziałem, o którym mowa w tym ustępie będzie podział, który miałby zastosowanie do danego państwa za ostatni rok, za który nadzwyczajne wkłady finansowe były wymagane.

Artykuł 171

Okres obowiązywania Konwencji

Niniejsza Konwencja zawarta jest na czas nieokreślony.

Artykuł 172

Rewizja

1. Niniejsza Konwencja może być poddana rewizji na konferencji umawiających się państw.
2. Konferencję przygotowuje i zwołuje Rada Administracyjna. Obrady konferencji uważa się za ważne prowadzone, jeżeli reprezentowanych jest na niej trzy-czwarte umawiających się państw. Dla przyjęcia zrewidowanego tekstu niezbędna jest większość trzech-czwartych umawiających się państw reprezentowanych i głosujących na konferencji. Wstrzymanie się od głosu nie uważa się za oddanie głosu.
3. Zrewidowany tekst wchodzi w życie po ratyfikowaniu lub przystąpieniu do niego przez określoną przez konferencję liczbę umawiających się państw i w terminie przez nią określonym.
4. Państwa, które do chwili wejścia w życie zrewidowanego tekstu nie ratyfikowały go lub nie przystąpiły do niego, przestają być od tej chwili stronami niniejszej Konwencji.

Artykuł 173**Spory pomiędzy umawiającymi się państwami**

1. Każdy spór pomiędzy umawiającymi się państwami, który dotyczy interpretacji lub stosowania niniejszej Konwencji i nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, przedkłada się na wniosek jednego z zainteresowanych państw Radzie Administracyjnej, która dokłada wszelkich starań, aby doprowadzić do porozumienia między zainteresowanymi państwami.
2. Jeśli w ciągu sześciu miesięcy od daty przejścia przez Radę Administracyjną sporu porozumienie nie zostanie osiągnięte, każde z zainteresowanych państw może wnieść spór przed Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w celu uzyskania wiążącej decyzji.

Artykuł 174**Wypowiedzenie**

Każde umawiające się państwo może w każdym czasie wypowiedzieć niniejszą Konwencję. Powiadomienie o wypowiedzeniu przekazuje się Rządowi Republiki Federalnej Niemiec. Wypowiedzenie zaczyna obowiązywać po upływie jednego roku od daty otrzymania takiego powiadomienia.

Artykuł 175**Zachowanie nabytych praw**

1. W przypadku państwa, które przestaje być stroną niniejszej Konwencji na podstawie art. 172 ust. 4 lub art. 174, prawa wcześniej nabyte na podstawie niniejszej Konwencji nie ulegają ograniczeniu.
2. Europejskie zgłoszenie patentowe będące w trakcie postępowania w chwili, kiedy wyznaczone państwo przestaje być stroną Konwencji, rozpatrywane jest przez Europejski Urząd Patentowy w odniesieniu do tego państwa tak, jak gdyby miał do niego zastosowanie obowiązujący późniejszy tekst Konwencji.
3. Przepis ust. 2 stosuje się do patentu europejskiego, w stosunku do którego, w dacie wspomnianej w tym ustępie, rozpatrywany jest sprzeciw lub nie upłynął jeszcze termin do wniesienia sprzeciwu.
4. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie narusza prawa żadnego państwa, które przestało być stroną niniejszej Konwencji, do traktowania patentu europejskiego zgodnie z tekstem Konwencji, którego było ono stroną.

Artykuł 176**Uprawnienia i zobowiązania finansowe
byłego umawiającego się państwa**

1. Każdemu państwu, które przestało być stroną niniejszej Konwencji na podstawie art. 172 ust. 4 lub art. 174, Organizacja zwraca nadzwyczajne wkłady finansowe wniesione stosownie do postanowień art. 40 ust. 2 jedynie w chwili i na takich warunkach, na jakich Organizacja zwraca nadzwyczajne wkłady finansowe wniesione przez inne państwa w tym samym okresie obrachunkowym.
2. Państwo, o którym mowa w ust. 1, także wówczas, gdy przestało być stroną niniejszej Konwencji, nadal dokonuje, stosownie do art. 39, wpłat kwot stanowiących określony procent od opłat za utrzymanie w mocy patentów europejskich pozostających w mocy w tym państwie, w wysokości obowiązującej w dacie, kiedy przestało być stroną Konwencji.

Artykuł 177**Języki Konwencji**

1. Niniejsza Konwencja, sporządzona w pojedynczym egzemplarzu w języku angielskim, francuskim i niemieckim, zostanie złożona do archiwum Rządu Republiki Federalnej Niemiec, przy czym trzy teksty są jednakowe autentyczne.
2. Teksty niniejszej Konwencji, sporządzone w językach urzędowych umawiających się państw innych niż te, o których mowa w ust. 1, uważa się, po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną, za teksty urzędowe. W przypadku rozbieżności w interpretacji różnych tekstów, rozstrzygają teksty autentyczne, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 178**Przekazanie i powiadomienia**

1. Rząd Republiki Federalnej Niemiec sporządza poświadczony za zgodność z oryginałem kopie niniejszej Konwencji i przekazuje je rządowi wszystkich państw, które podpisały lub przystąpiły do Konwencji.
2. Rząd Republiki Federalnej Niemiec powiadamia rządy państw, o których mowa w ust. 1 o:
 - a) złożeniu dokumentu ratyfikacji lub przystąpienia;
 - b) każdym oświadczeniu lub powiadomieniu otrzymanym stosownie do przepisów art. 168;
 - c) każdym wypowiedzeniu otrzymanym stosownie do przepisów art. 174 i dacie, od której obowiązuje wypowiedzenie.
3. Rząd Republiki Federalnej Niemiec rejestruje niniejszą Konwencję w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

E
P
C

ISBN 978-83-65470-55-3